

UCHWAŁA NR 56/2023
SENATU UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO
z dnia 22 marca 2023 r.

**w sprawie programu studiów dla kierunku *etyka*
na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia**

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2022 poz. 574, z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Senat Uniwersytetu Wrocławskiego ustala program studiów dla kierunku *etyka* na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim dla cykli kształcenia rozpoczynających się od roku akademickiego 2023/2024 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu UW
Rektor: *prof. R. Olkiewicz*

PROGRAM STUDIÓW

Nazwa kierunku studiów: **Etyka**

Poziom studiów: **I stopnia (licencjackie)**

Poziom kwalifikacji: **poziom 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji**

Profil kształcenia: **ogólnoakademicki**

Nazwa wydziału: **Wydział Nauk Społecznych**

1. Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w których prowadzony jest kierunek studiów.

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział dyscyplin	Dyscyplina wiodąca (ponad połowa efektów uczenia się)
nauki humanistyczne	filozofia	100%	Filozofia
Razem:	-	100%	

2. Tabela procentowego udziału liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin kierunku.

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin
nauki humanistyczne	filozofia	100%

3. Informacje ogólne o programie studiów.

Liczba semestrów	6
Liczba punktów ECTS wymagana do ukończenia studiów na danym poziomie	180
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat

Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
Kod ISCED	0223
Liczba punktów ECTS obejmująca zajęcia do wyboru	68 (+16 moduł nauczycielski)
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	180
Liczba punktów ECTS w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych (nie mniej niż 5 ECTS) – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż nauki humanistyczne lub nauki społeczne	6
Liczba punktów ECTS w ramach zajęć z lektoratu języka obcego lub lektoratu języka polskiego	12 (+8 za język polski dla cudzoziemców)
Łączna liczba godzin realizowanych na kierunku	1854 (+240 w ramach modułu nauczycielskiego)/1049 (+240 w ramach modułu nauczycielskiego)
Wymiar, liczba punktów ECTS, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych	30 godzin, śródroczna, 2 punkty ECTS (dotyczy modułu nauczycielskiego)

Praktyki mają na celu: nabycie kompetencji niezbędnych do uzyskania kwalifikacji do wykonywania zawodu nauczyciela etyki i filozofii.
Na I stopniu praktyka odnosi się do przygotowania pedagogicznego do wykonywania zawodu nauczyciela.

4. Opis efektów uczenia się zdefiniowanych dla programów studiów w odniesieniu do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla kwalifikacji na poziomach 6-7 uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4.

Symbol efektu uczenia się dla programu studiów	<u>Efekty uczenia się dla kierunku studiów</u> Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia na kierunku etyka absolwent uzyska efekty uczenia się w zakresie:	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK (<i>kody</i>)
WIEDZA		
K_W01	ma zaawansowaną wiedzę o miejscu i znaczeniu etyki pośród subdyscyplin filozoficznych oraz innych nauk, a także o specyfice przedmiotowej i metodologicznej etyki	P6S_WG
K_W02	zna i rozumie historyczny charakter kształtowania się idei etycznych a także ich ponadhistoryczną trwałość	P6S_WG

K_W03	zna terminologię etyczną i filozoficzną w języku polskim i wybranym języku obcym	P6S_WG
K_W04	ma wiedzę na temat znaczenia badań etycznych, ich metod badawczych i argumentacyjnych dla funkcjonowania nauki, kultury i wspólnot ludzkich w tym w szczególności na gruncie polskim. Rozumie filozoficzny rodowód i charakter etyki	P6S_WG
K_W05	zna i rozumie podstawowe dylematy współczesnej cywilizacji ze szczególnym uwzględnieniem znaczenia, w ich identyfikacji jak i rozwiązywaniu, perspektywy i problematyki etycznej	P6S_WK
K_W06	zna moralne i etyczne uwarunkowania zarówno porządku prawnego, ekonomicznego i społecznego, jak i uwarunkowania odwrotne	P6S_WK
K_W07	zna zasady tworzenia podstawowych form przedsiębiorczości i ich rozwoju ze szczególnym uwzględnieniem zasad publikacji tekstu etycznego (filozoficznego) z poszanowaniem praw własności intelektualnej	P6S_WK
Efekty uczenia się w odniesieniu do wiedzy, dla modułu przygotowującego do zawodu nauczyciela, są zgodne z Zarządzeniem nr 13/2021 Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 22 stycznia 2021 roku w sprawie ustalenia w Uniwersytecie Wrocławskim trybu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Wszystkie te efekty realizowane są w ramach zajęć prowadzonych przez Centrum Edukacji Nauczycielskiej		
WIEDZA – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA absolwent zna i rozumie		
1.1.1	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących	
1.1.2	klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne	
1.1.3	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów	
1.1.4	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym)	
1.1.5	zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji	
1.1.6	zróźnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania	
1.1.7	sposoby projektowania i prowadzenia działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej	
1.1.8	strukturę i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji	
1.1.9	podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych	

1.1.10	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością	
1.1.11	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy	
1.1.12	procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia	
1.1.13	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi	
1.1.14	treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem	
1.1.15	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów	
WIEDZA – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA		
w zakresie przygotowania psychologicznego absolwent zna i rozumie		
B.1.W1	podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowę i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia, psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego	
B.1.W2	proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości, identyfikacji z nowymi rolami społecznymi, a także kształtowania się stylu życia	
B.1.W3	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych	
B.1.W4	proces uczenia się: modele uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych, metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz	

	wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami	
B.1.W5	zagadnienia autorefleksji i samorozwoju: zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe	
WIEDZA – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA		
w zakresie przygotowania pedagogicznego absolwent zna i rozumie		
B.2.W1	system oświaty: organizację i funkcjonowanie systemu oświaty, podstawowe zagadnienia prawa oświatowego, krajowe i międzynarodowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnościami, znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej, modele współczesnej szkoły, pojęcie ukrytego programu szkoły, alternatywne formy edukacji, zagadnienie prawa wewnątrzszkolnego, podstawę programową w kontekście programu nauczania oraz działania wychowawczo-profilaktyczne, tematykę oceny jakości działalności szkoły lub placówki systemu oświaty	
B.2.W2	rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, nauczycielską pragmatykę zawodową – prawa i obowiązki nauczycieli, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy i za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów, tematykę oceny jakości pracy nauczyciela, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego, rolę początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela oraz choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela	
B.2.W3	wychowanie w kontekście rozwoju: ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkole – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym	
B.2.W4	zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela: obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, metodykę pracy wychowawczej, program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplinę, poszanowanie godności dziecka, ucznia lub wychowanka, różnicowanie, indywidualizację i personalizację pracy z uczniami, funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów, rozwijanie u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; pojęcia integracji i inkluzji; sytuację dziecka z niepełnosprawnością fizyczną i intelektualną w szkole ogólnodostępnej, problemy dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich funkcjonowanie, problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki oraz szkolną sytuację dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematykę dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej; zagrożenia dzieci i młodzieży: zjawiska agresji i przemocy, w tym agresji elektronicznej, oraz uzależnień, w tym od środków psychoaktywnych i komputera, a także zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami	
B.2.W5	sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność	

	dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	
B.2.W6	zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przezwyciężania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice	
B.2.W7	doradztwo zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia oraz potrzebę przygotowania uczniów do uczenia się przez całe życie	
WIEDZA – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie praktyki absolwent zna i rozumie		
B.3.W1	zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają	
B.3.W2	organizację, statut i plan pracy szkoły, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego	
B.3.W3	zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę dla formułowania i rozwiązywania problemów etycznych w oparciu o właściwy dobór źródeł, ich ocenę i krytyczną analizę, posługując się różnorodnymi metodami i narzędziami w tym zaawansowanymi technikami informacyjno-komunikacyjnymi	P6S_UW
K_U02	potrafi wykorzystywać specjalistyczną terminologię filozoficzną w tym w szczególności etyczną w trakcie debat i dyskusji w tym także w języku obcym, prezentując, oceniając i poddając krytycznej analizie różne stanowiska i argumenty obecne w dyskusjach filozoficznych i sporach etycznych	P6S_UK
K_U03	potrafi planować i organizować pracę (przede wszystkim własną) w grupach złożonych z osób reprezentujących dziedziny wiedzy ważne w podejmowaniu i rozwiązywaniu problemów i sporów etycznych	P6S_UO
K_U04	potrafi wykorzystywać wiedzę etyczną i filozoficzną dla planowania i organizowania własnego uczenia i samorozwoju	P6S_UU
K_U05	posługuje się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	P6S_UK
Efekty uczenia się w odniesieniu do umiejętności dla modułu przygotowującego do zawodu nauczyciela, są zgodne z Zarządzeniem nr 13/2021 Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 22 stycznia 2021 roku w sprawie ustalenia w Uniwersytecie Wrocławskim trybu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Wszystkie te efekty realizowane są w ramach zajęć prowadzonych przez Centrum Edukacji Nauczycielskiej.		
UMIEJĘTNOŚCI – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA absolwent potrafi		

1.2.1	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów	
1.2.2	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych	
1.2.3	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym	
1.2.4	projektować i realizować programy nauczania z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów	
1.2.5	projektować i realizować programy wychowawczo-profilaktyczne w zakresie treści i działań wychowawczych i profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli	
1.2.6	tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia	
1.2.7	tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia	
1.2.8	rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów	
1.2.9	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów	
1.2.10	wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem	
1.2.11	monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły	
1.2.12	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego	
1.2.13	odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku	
1.2.14	skutecznie realizować działania wspomagające uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych	
1.2.15	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu	
1.2.16	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu	

1.2.17	udzielać pierwszej pomocy	
1.2.18	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych i technologii	
UMIEJĘTNOŚCI – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie przygotowania psychologicznego absolwent potrafi		
B.1.U1	obserwować procesy rozwojowe uczniów	
B.1.U2	obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania	
B.1.U3	skutecznie i świadomie komunikować się	
B.1.U4	porozumieć się w sytuacji konfliktowej	
B.1.U5	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się	
B.1.U6	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań	
B.1.U7	radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami	
B.1.U8	zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego na podstawie świadomej autorefleksji i informacji zwrotnej od innych osób	
UMIEJĘTNOŚCI – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie przygotowania pedagogicznego absolwent potrafi		
B.2.U1	wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych uczniów	
B.2.U2	zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego	
B.2.U3	formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela	
B.2.U4	nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym	
B.2.U5	rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów	

B.2.U6	zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia i zaprojektować dla niego odpowiednie wsparcie	
B.2.U7	określić przybliżony potencjał ucznia i doradzić mu ścieżkę rozwoju	
UMIEJĘTNOŚCI – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie praktyki absolwent potrafi		
B.3.U1	wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze	
B.3.U2	wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów	
B.3.U3	wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas	
B.3.U4	wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich	
B.3.U5	zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych	
B.3.U6	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	jest gotów do krytycznej oceny zarówno posiadanej wiedzy, jak i oceny jej znaczenia w rozwiązywaniu etycznych problemów współczesności, jeśli to niezbędne we współpracy ze specjalistami, uwzględniając ich autorytet epistemiczny	P6S_KK
K_K02	jest gotów na kanwie uzyskanej wiedzy i umiejętności do podejmowania działań na rzecz wspólnoty i interesu publicznego przejawiając w tych działaniach przedsiębiorczość w poczuciu odpowiedzialności za nie	P6S_KO
K_K03	jest gotów do przestrzegania, także w pracy zawodowej, w szczególności ze względu na kompetencje etyczne, zasad etycznych, w tym badacza i eksperta, jak i domagania się ich przestrzegania przez członków wspólnoty, ze szczególnym uwzględnieniem zarówno dorobku jak i tradycji filozofii i etyki	P6S_KR
Efekty uczenia się w odniesieniu do kompetencji społecznych, dla modułu przygotowującego do zawodu nauczyciela, są zgodne z Zarządzeniem nr 13/2021 Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 22 stycznia 2021 roku w sprawie ustalenia w Uniwersytecie Wrocławskim trybu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Wszystkie te efekty realizowane są w ramach zajęć prowadzonych przez Centrum Edukacji Nauczycielskiej		
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA absolwent jest gotów do		
1.3.1	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	

1.3.2	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej	
1.3.3	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią	
1.3.4	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej	
1.3.5	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska	
1.3.6.	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji	
1.3.7	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie przygotowania psychologicznego absolwent jest gotów do		
B.1.K1	autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym	
B.1.K2	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie przygotowania pedagogicznego absolwent jest gotów do		
B.2.K1	okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy	
B.2.K2	profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej	
B.2.K3	samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej	
B.2.K4	współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie praktyki absolwent jest gotów do		
B.3.K1	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy	

Objaśnienie symboli:

PRK – Polska Rama Kwalifikacji

P6S_WG/P7S_WG – kod składnika opisu kwalifikacji dla poziomu 6 i 7 w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji

K_W - kierunkowe efekty uczenia się w zakresie wiedzy

K_U - kierunkowe efekty uczenia się w zakresie umiejętności

K_K - kierunkowe efekty uczenia się w zakresie kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne - kolejny numer kierunkowego efektu uczenia się

5. Treści programowe. Efekty uczenia się dla przedmiotów/modułów zajęć.

I.p.	Nazwa przedmiotu	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu/ modułu zajęć
1.	Elementy bioetyki	Konwersatorium będzie poświęcone dyskusji i namysłowi nad etycznymi problemami związanymi z życiem, jego charakterem, początkiem i końcem. Będziemy rozważali kwestię pytania: jak żyć? jako fundamentalnego pytania etycznego, próbując dociekać czy w zakresie odpowiedzi na nie leży jedynie życie ludzkie, czy odpowiedzialność obejmuje życie różne od ludzkiego, środowisko - w którym żyje, przyszłe pokolenia, czy wreszcie ekosystem, biosferę czy ziemię w swej całości. Będziemy to czynić odwołując się do tekstów między innymi Alberta Schweitzera, Marka Bonenberga, Mohandasa K. Gandhiego, Arne Naess'a, Zofii Piątek, Henryka Skolimowskiego, Włodzimierza Tyburskiego, Bogusława Wolniewicza.	K_W01, K_W03, K_W04, K_W05 K_U01, K_U02, K_U03 K_K02, K_K03
2.	Elementy retoryki	Retoryka – sztuka dobrego mówienia (<i>ars bene dicendi</i>). Starożytny spór między logiką i retoryką: siostry czy rywalki? Odmienne stanowiska: sofistów, Sokratesa, Platona, Arystotelesa, sceptyków. Podstawowe działy retoryki: inwencja, elokucja, kompozycja, argumentacja. Inwencja dotyczy doboru zasadniczych motywów, które powinny być uwzględnione, by dokonać skutecznej perswazyi lub jedynie komunikacji. Elokucja opisuje językowe tropy i figury podnoszące artystyczny poziom wypowiedzi. Kompozycja akcentuje konieczność właściwego wyboru <i>topoi</i> , figur stylistycznych i argumentów, by osiągnąć cel mówienia. Argumentacja obejmuje logiczne formy dowodzenia danej tezy: sylogizmami, znakami, sentencjami i exemplami (przykładami). Różnica między retoryką (przekonywaniem za pomocą argumentów i racji) i erystyką (w wąskim sensie dążenie do wygrania za wszelką cenę [A.Schopenhauer], w szerszym: sztuką prowadzenia sporów [T.Kotarbiński]). Problematyka argumentacyjna w filozofii, logice i retoryce. Wypowiedź argumentacyjna i jej komunikacyjno-perswazyjny charakter. Pojęcie argumentu. Struktura argumentacji i diagramy argumentacyjne. Kontrargumenty i relacja ataku. Pragma-dialektyka, reguły racjonalnej dyskusji i etyczne aspekty dialogu argumentacyjnego. Trzy poziomy oceny argumentacji: obiektywno-logiczny, perswazyjno-retoryczny i społeczno-etyczny. Pragmatyczny model oceny argumentacji. Ocena argumentacji: argumenty dedukcyjne. Deduktywizm w teorii argumentacji. Ocena argumentacji: argumenty niededukcyjne ze szczególnym uwzględnieniem rozumowań praktycznych i argumentacji etycznej (schematy argumentacyjne, krytyczne pytania	K_W03 K_U01, K_U02, K_U04 K_K01

		i metoda konstrukcji). Błędy w argumentacji. Retoryczne aspekty argumentacji. Perswazja.	
3.	Etyka i religia	Celem zajęć jest zaznajomienie słuchaczy z niektórymi aspektami związków refleksji etycznej i religijnej na przykładach wybranych filozofów europejskich; namysł nad wzajemnym powiązaniem religii i etyki oraz granicą między nimi; wskazanie na konwergencję niektórych pojęć zakresu etyki i religii, takich jak dobro i zło, obowiązek, sumienie, sprawiedliwość, cnota, wolność. Treści programowe: związek etyki i religii na tle sporu Lutra i Erazma wokół kwestii wolnej woli; wiara jako zasada etyki (Luter), Chrystus jako wzór cnót i punkt odniesienia filozofii moralnej Erazm); Immanuel Kant: Bóg jako postulat rozumu praktycznego; religia historycznego objawienia a racjonalna religia moralna; rozum jako próba dogmatu; etyka drogą do czystej religii rozumu; Soren Kierkegaard: absolutny obowiązek wobec Boga; etyka pierwsza (skończona, metafizyczna) i druga (nieskończona, religijna); autonomia etyki jako tego co ogólne; stadia na drodze życia: etyczne a religijne; paradoks wiary; Henri Bergson: religia i moralność otwarta (dynamiczna) a religia i moralność (statyczna); moralność otwarta (dynamiczna) a moralność zamknięta (statyczna); moralność społecznego obowiązku a moralność wezwania i wolności.	K_W01, K_W02, K_W04, K_W05 K_U02, K_U04 K_K03
4.	Etyka klasyczna I	Kurs poświęcony jest prezentacji etyki cnót, a w szczególności dwóch grup zagadnień związanych z cnotami. W ramach obu tych grup omawiane są klasyczne teorie cnót (platonizm, arystotelizm, stoicyzm, scholastyczne teorie cnót), pojawiają się również pewne nawiązania do współczesnych ujęć etyki cnót w filozofii anglosaskiej. Ogólna teoria cnót. 1.1. Ogólne własności cnót; cnota a sztuka (techne); cnota a wiedza (episteme). 1.2. Tożsamość i odrębność cnót. 1.3. Rola cnót w działaniu. 1.4 Sposób nabywania cnót; cnota a dyspozycje wrodzone. Problematyka wzrostu cnót. 1.5. Problematyka związku między cnotami (nexus virtutum). Poszczególne cnoty. 2.1. Tradycyjne klasyfikacje cnót. 2.2. Cnoty kardynalne: roztropność, sprawiedliwość, męstwo, umiarkowanie. 2.3. Wybrane cnoty dołączające do poszczególnych cnót kardynalnych.	K_W01, K_W02 K_W03, K_W04, K_W05 K_U01, K_U02, K_U03, K_U04 K_K01, K_K03
5.	Etyka klasyczna II	Przedmiot poświęcony jest klasycznej kazuistyce, a w szczególności dwóm niżej wskazanym grupom problemowym. W ramach każdej z tych grup omawiane są różne stanowiska klasyczne. Podstawy kazuistyki. 1.1. Dobrowolność i zamiar; zamiar pośredni, zamiar przygotowawczy, zamiar warunkowy; 1.2. natura działania i jego przynależność gatunkowa; skutek właściwy i skutki uboczne działania. 1.3. Moralna odpowiedzialność za skutki działań. 1.4. Działanie a sumienie. 1.5. Współdziałanie i współudział. Przegląd klasycznych rozstrzygnięć kazuistyki. 2.1. Kazusy dotyczące działań śmiertelnych (obrona własna, wojna, kara śmierci). 2.2. Kazusy bioetyczne. 2.3. Kazusy dotyczące własności, jej przenoszenia i obowiązku restytucji. 2.4. Kazusy dotyczące moralnej obowiązywalności prawa.	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04 K_U01, K_U02, K_U03, K_U04 K_K01, K_K03
6.	Etyka nowożytna I	Celem kursu jest zapoznanie studenta z nowożytnym przełomem, jaki dokonuje się w tradycyjnym sposobie rozumienia pytań, na jakie etyka stara się odpowiedzieć. Student zobaczy porzucenie tak charakterystycznych problemów dla etyki starożytnej	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04 K_U01, K_U02

		i średniowiecznej, jak pytanie o sposoby osiągania wewnętrznej harmonii czy doskonałości, pytania o sposoby zbawienia duszy czy nadawanie sensu życia. Student pozna koncepcje, które stawiają sobie jako naczelną kwestię raczej to, jak jest możliwe osiągnięcie rozumnej zgody między ludźmi, pytanie o zasady czy instytucje, które przeciwdziałają powstającym konfliktom między nimi, albo które umożliwiają koordynację ich społecznych działań. Będzie o koncepcjach, które pytają o zasady umożliwiające ulepszanie świata, poprzez pomnażanie szczęśliwości powszechnej. Stąd, uwaga studenta zostanie skierowana przede wszystkim na etykę umowy społecznej, etykę Kanta oraz utilitaryzm.	K_K02, K_K03
7.	Etyka nowożytna II	Problem racji i celu działania; typy praw moralnych; spory o naturę ludzką; egoizm a uczucia moralne; uczucia i rozum w poszukiwaniu dobra; etyka a polityka i umowa społeczna; moralność wojny i pokoju; prawo własności, sprawiedliwość; dobro wspólne a dobro własne; pożytek i przyjemność; miłość do samego siebie, stoicyzm nowożytny, intelektualizm etyczny; porządek rozumu i porządek serca; rozum a objawienie w poznaniu etycznym; porządek powinności, teodycea; mądrość a rozumność; (Butler, Descartes, Hobbes, Hume, Leibniz, Locke, Malebranche, Pascal, Rousseau, Spinoza);	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W06 K_U01, K_U02 K02, K_K03
8.	Etyka współczesna I	W ramach kursu studenci zapoznają się z panoramą współczesnych koncepcji, dyskusji i stanowisk etycznych z obszaru filozofii kontynentalnej. Podejmowane będą m.in. następujące zagadnienia: źródła etyczności, normatywność w etyce, wartości i kryzys wartości, personalizm, nowy paradygmat odpowiedzialności, kategoria inności i Innego, etyka czci dla życia, etyka hermeneutyczna, wiedza-władza. W obszarze zainteresowania pojawią się nazwiska m.in. takich myślicieli, jak Nietzsche, Heidegger, Levinas, Derrida, Tischner, Foucault, Scheler, Hartmann, Hildebrand, Elzenberg, Ingarden, Schweitzer, Gandhi, Jonas, MacIntyre. W ramach kursu wykłady będą poświęcone systematycznej i syntetycznej prezentacji treści i zagadnień, podczas gdy w trakcie ćwiczeń poszczególne, wybrane koncepcje będą przedmiotem bardziej analitycznego badania na podstawie wybranych tekstów.	K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W06 K_U01, K_U02, K_U04 K_K01, K_K03
9.	Etyka współczesna II	Treści programowe przedmiotu obejmują następujące zagadnienia: Etyka jako teoria poprawności rozumowań moralnych. Sytuacja dylematu moralnego. Działanie, sprawstwo i odpowiedzialność moralna. Logiczna analiza działania. Reguły preferencji a wybór. Niektóre strategie wyboru: hedonizm i egoizm. Rodzaje hedonizmu i egoizmu. Specyficzne terminy etyczne: słusność, powinność, obowiązek i dobro moralne. Normy i oceny moralne. Normy teleologiczne i normy deontyczne. Normy idealne i normy działania. Dobro i słusność. Problematyka autonomiczności i heteronomiczności dobra i słusności. Wolność działania a wolności woli. Motywacyjny charakter przekonań moralnych. Problem słabości woli. Wybrane kontrowersje: Kognitywizm i antykognitywizm. Naturalizm i antynaturalizm. Deontologizm i konsekwencjalizm. Internalizm i eksternalizm. Wybrane stanowiska kognitywistyczne: Utylitaryzm i intuicjonizm. Wybrane stanowiska antykognitywistyczne: Emotywizm, preskrytywizm i deskrytywizm. Współczesny arystotelizm tomistyczny.	K_W02, K_W03, K_W04, K_W05 K_U01, K_U02, K_U04 K_K01, K_K03

10.	Główne problemy w dziejach polskiej myśli etycznej	Przedmiot będzie poświęcony prezentacji problemów etycznych podejmowanych w dziejach polskiej myśli etycznej od średniowiecza do współczesności. Wykład poświęcony będzie systematycznej prezentacji głównych problemów etycznych związanych z zasadniczym praktycznym nastawieniem polskiej myśli dającym się wyrazić w formule: <i>Primum vivere deinde philosophari</i> . Ćwiczenia będą oscylować wokół lektury ważkich tekstów egzemplifikujących sposób podejmowania problemów etycznych. Będziemy próbowali przyglądać się znaczącym osiągnięciom polskiej myśli etycznej w namyśle nad, między innymi: wojną sprawiedliwą, dobrem Rzeczypospolitej, prawami i należnościami, służebną rolą Króla, tolerancją, związkami etyki i religii, odpowiedzialnością i jej zakresem, wolnością i jej granicami.	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05 K_U01, K_U02, K_U04 K_K01, K_K03
11.	Hermeneutyka dialogu	Wprowadzenie terminologiczne: „filozofia dialogu”, „hermeneutyka”, „hermeneutyka dialogu”. Hermeneutyka – nauką i sztuką interpretacji. Szersze i węższe użycia tych terminów współcześnie. Filozoficzne odmiany hermeneutyki (F. Schleiermachera, W. Diltheya, M. Heideggera, H-G. Gadamera, P. Ricoeura) i ich wpływ na kształt hermeneutyki dialogu. Rola hebrajskiej tradycji: M. Buber, F. Rosenzweiga, E. Levinasa w zaakcentowaniu osobistych więzi jako konstytutywnych w każdej formie dialogu: człowieka z Bogiem, człowieka z człowiekiem, człowieka z przyrodą. Klasyczny sens „rozmowy” jako wymiany informacji i argumentów, uzupełniony jej hermeneutyczną redefinicją: dialog formą ujawniania ukrytych (nieświadomych) założeń danej postawy lub sądu. Szanse polilogu? Warunki wstępne i pożądane, by interpretacje służyły porozumieniu na świecie, a nie eskalacji konfliktów. Oprócz części teoretycznej w programie spotkań przewidziana jest część praktyczna – zestawienie i analiza teorii oraz metod hermeneutycznych funkcjonujących w judaizmie, chrześcijaństwie i islamie.	K_W04 K_U02, K_U03 K_K01, K_K03
12.	Historia moralności (w Polsce, w Europie, na świecie) I	1.przedmiot i metoda H.M I: kultura, świat przeżywany, świat duchowy, wartości, etos, wzór osobowy; 2. Paideia i cultura: eposy homeryckie, filozofia jako styl życia, fenomen polis, mit i moralność, imperium: podbój i pokój, etos obywatelski, teatr i społeczeństwo, „humanistas” rzymska; 3. Kultura średniowiecza: wzór władcy, etos rycerski, świętość w życiu codziennym, sagi islandzkie, jesień średniowiecza, monastycyzm europejski; 4. Etos mieszczański i jego odmiany: sztuka i rzemiosło, kultura miejska, narodziny gentry, moralność kapitalistyczna, kult postępu, moralność i cywilizacja w oświeceniu.	K_W04, K_W06 K_U02 K_K01, K_K02
13.	Historia moralności (w Polsce, w Europie, na świecie) II	1.przedmiot i metoda h.m. II: orientalizm, centrum a prowincja w badaniach historycznych, problem warstw podporządkowanych i historycznych „przeigranych”, problem inności, wielość moralność a relatywizm etyczny; 2. Sarmatyzm a orientalizm: kultura sarmacka od Kroniki polskiej do Wzorca dowodów politycznych, etos rycerski, mikroświat folwarku, wolność szlachecka, tolerancja, wielonarodowy i wielowyznaniowy charakter Rzeczypospolitej szlacheckiej; 3. Wschodnie pasaże: etyka Upaniszadów, eposy i moralność od Gilgamesza po Daniszmedname, państwo a wspólnota (Manu Swajambhuwa, Ferdousi, Farabi), system wartości w poezji mistycznej, fenomen podróźnictwa w islamie.	K_W04, K_W06 K_U02 K_K01, K_K02
14.	Język starożytny (greka)	Alfabet, zasady czytania; akcenty, przydechy; rodzajnik określony ó, η, τό; użycie μέν ὅ; indicativus, imperativus praesentis activi koniugacji I (consonantia i contracta na -	K_W03 K_U02

		<p>έω); przeczenie οὐ, οὐκ, οὐχ / μή; rzeczowniki i przymiotniki deklinacji II; przyimki πρός, ἐκ, ἐν, εἰς, ὑπό, μετά, ἐπί, ἀπό, περί; infinitivus praesentis activi koniugacji I (consonantia i contracta na -έω); indicativus, infinitivus, imperativus praesentis czasownika εἰμί; zaimek αὐτός w przypadkach zależnych; tworzenie przysłówków na -ως; rzeczowniki i przymiotniki deklinacji I; przymiotniki πολύς, πολλή, πολύ oraz μέγας, μεγάλη, μέγα; składnia accusativus cum infinitivo; masculina deklinacji I; feminina deklinacji II; rzeczowniki ἀνήρ, γυνή, θυγάτηρ, μήτηρ, πατήρ deklinacji III; indicativus, imperativus, infinitivus praesentis activi koniugacji I; contracta na -άω; elizja; zaimki osobowe i dzierżawcze; ὁ δέ, ἡ δέ, τὸ δέ; szyk przydawki i orzeczenia; zaimek αὐτός; rzeczownik ναῦς; deponentia media; indicativus, imperativus, infinitivus praesentis medii koniugacji I (consonantia, contracta na -άω oraz -έω); rzeczowniki deklinacji III; dativus possessoris, instrumentalis, locativus; indicativus, imperativus, infinitivus praesentis activi deklinacji I – dwusylabowe vocalia; zaimki zwrotne; dwuzakończeniowe przymiotniki III deklinacji (temat na -v-); zaimek pytajny τίς, τί; zaimek nieokreślony τις, τι; participium praesentis medii (consonantia, contracta na -άω oraz -έω); genetivus partitivus; przymiotnik πᾶς, πᾶσα, πᾶν; zaimek οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν; liczebniki główne i porządkowe od 1 do 10; participium praesentis activi (consonantia, contracta na -άω oraz -έω); participium ὄν, οὔσα, ὄν; rzeczowniki z tematem na -u- (βασιλεύς, ἱερεύς); rzeczowniki na -p- (πατήρ, ἀνήρ, θυγάτηρ); genetivus possessivus, partitivus; znaczenie rzeczownikowe rodzajnika z participium.</p>	
15.	Język starożytny (łacina)	<p>Alfabet, wymowa łacińska, iloczyn, akcent; Deklinacja I; czasownik esse; orzeczenie czasownikowe i imienne; składnia prostego zdania łacińskiego; indicativus oraz imperativus praesentis activi czasowników koniugacji 1–4; deklinacja II; przyimki z accusatiwem i ablatiwem; składnia A(accusativus) C(um) I(nfinitivo); zaimki osobowe, dzierżawcze, określające; strona zwrotna w języku łacińskim; indicativus imperfecti activi czasowników koniugacji 1–4 oraz czasownika esse; indicativus futuri I activi czasowników koniugacji 1–4 oraz czasownika esse; composita z esse (praesens, imperfectum, futurum I); deklinacja III (podział na typy odmian; odmiana – typ spółgłoskowy; typ samogłoskowy, typ mieszany); rzeczowniki: Iuppiter, vis; Deklinacja III – odmiana przymiotnika; participium praesentis activi – odmiana i sposoby przekładu na język polski; składnia dativus possessivus i inne sposoby wyrażania posiadania; zaimek idem, eadem idem; zaimek względny qui, quae, quod; zaimki wskazujące hic, haec, hoc; ille, illa, illud; iste, ista, istud; ipse, ipsa, ipsum; deklinacja IV; rzeczownik domus; deklinacja V.</p>	K_W03 K_U02
16.	Logika	<p>Cele kształcenia dla przedmiotu obejmują: Przedstawienie podstawowych pojęć i wybranych technik logicznych z naciskiem na ich zastosowanie w retoryce i metodologii filozoficznej. Nabycie przez słuchaczy umiejętności budowania i oceny argumentów oraz formułowania poprawnych i trafnych definicji. Wykształcenie umiejętności konceptualizacji problemów oraz odróżniania problemów rzetelnych od pseudo-problemów i sporów przedmiotowych od sporów słownych. Treści programowe przedmiotu obejmują następujące zagadnienia: Filozoficzne podstawy logiki: Prawda i fałsz. Forma i materia</p>	K_W01, K_W02, K_W03 K_U01, K_U02 K_K01

		<p>przedmiotu; indywidua i kategorie ontologiczne. Spór o uniwersalia. Byty i fikcje; przedmioty abstrakcyjne i przedmioty konkretne. Podstawowe pojęcia logiczne: Sąd w sensie logicznym; logiczna zasada dwuwartościowości; pojęcie prawdy logicznej i wynikania logicznego. Elementy Logiki Formalnej: Klasyczny rachunek zdań; tradycyjna logika sądów kategorycznych; logika pierwszego rzędu. Definicje: Definicje nominalne a definicje realne; definicje sprawozdawcze, projektujące i regulujące; warunki poprawności definicji; definicje przez indukcję i definicje przez abstrakcję. Logiczne aspekty metodologii ogólnej i sztuki argumentacji: Problematyka formy logicznej. Klasyfikacja rozumowań. Wnioskowania dedukcyjne i uprawdopodobniające. Chwyty erystyczne.</p>	
17.	Metodologia nauk humanistycznych	<p>1. Wprowadzenie. Namysł nad pojęciem nauk humanistycznych, ich specyfiką na podstawie „sporu z przyrodoznawstwem” o właściwą metodę badawczą: wyjaśnianie czy rozumienie? Zapoznanie się z głównymi stanowiskami badawczymi występującymi we współczesnych naukach humanistycznych: pragmatyzmem, hermeneutyką, socjologią wiedzy, podejściem semiotycznym, historycznym, psychoanalitycznym, strukturalistycznym, dekonstrukcyjnym. 2. Krytyka rozumu historycznego Problemy: kryzys kultury europejskiej; krytyka rozumu instrumentalnego; elementarne i wyższe formy rozumienia; pojęcie ducha obiektywnego; historyczność; dwie koncepcje uprawiania historii – problem metodologii badań historycznych. 3. Materialistyczna interpretacja dziejów (K. Marks, Szkoła Frankfurcka). Problemy: materializm historyczny; materializm dialektyczny; krytyka kultury współczesnej: problem reifikacji, alienacji i fałszywej świadomości; społeczne korzenie myślenia: ideologia i utopia. 4. Filozofia jako sztuka podejrzeń (F. Nietzsche) Problemy: nihilizm jako konsekwencja „śmierci Boga”; interpretacjonizm: poznanie jako interpretacja; prawda jako metafora; krytyka kultury, religii, nauki, idei nowoczesnych; problem woli mocy. 5. Psychoanalityczna interpretacja kultury. Problemy: świadomość i nieświadomość; interpretacja psychopatologii życia codziennego; dialog i represja; krytyka jako źródło cierpień; symboliczny charakter rzeczywistości; funkcja i pole mowy i mówienia. 6. Kryzys kultury europejskiej. Zderzenie „niemieckiego determinizmu” z „angielskim empiryzmem” - O. Spengler kontra A. Toynbee. Czy mamy do czynienia ze „zmierzchem Zachodu”? Symptomy słabnięcia Zachodu. A może kultura europejska jest „cywilizacją w stanie próby”? 7. Narodziny filozofii hermeneutycznej Problemy: istota hermeneutyki jako sztuki interpretacji (rozumienia); zadanie sztuki rozumienia - pokonywanie dystansu, obcości, przełamywanie schematów pojęciowych; stan filozofii współczesnej – zwroty: językowy, interpretacyjny, konwersacyjny; interpretacjonizm w naukach humanistycznych. Pytanie o metafizyczne źródła kultury europejskiej; zadanie destrukcji tradycji; idea ontologii fundamentalnej; pytanie o jestestwo, rola nastroju i nastawienia w interpretacji; prestruktura rozumienia, krytyka racjonalności instrumentalnej, granice poznania naukowego; problem związku języka i myślenia. 8. „Prawda” a „metoda” w filozofii H.-G. Gadamera. Problemy: poznanie w naukach przyrodniczych i humanistycznych; granice poznania naukowego – prawda „poza metodą”; poznanie historyczne jako samopoznanie; przesądowa struktura rozumienia; dialektyka pytania i odpowiedzi;</p>	K_W01, K_W03, K_W04 K_U01, K_U02, K_U04 K_K01, K_K02, K_K03

		<p>historyczność i językowość myślenia; dyskusje z E. Bettim, J. Habermasem, J. Derridą. 9. Antropologia kultury jako perspektywa badawcza. Pojęcie społeczeństwa, system, definicje kultury, cechy kultury, wzór kultury, ethos, eidos, kręgi kulturowe, język, symbol, mit, znaczenie, kontekst społeczny. Główne stanowiska antropologii kulturowej - ewolucjonizm, dyfuzjonizm, funkcjonalizm, szkoła kultury i osobowości, strukturalizm, postmodernizm. 10. Amerykańska szkoła "kultury i osobowości" - język, kultura, osobowość, funkcje języka, związek między językiem a rzeczywistością społeczną, przekład, relatywizm językowy, hipoteza Sapira-Whorfa. Konfiguracjonizm, pojęcie kultury jako względnie samodzielnej całości. Koncepcja „wzoru kulturowego” jako podstawowej zasady organizującej zachowanie, odczuwanie, myślenie ludzi danej kultury. 11. Strukturalistyczna i poststrukturalistyczna metoda interpretacji kultury (C. Levy-Strauss, M. Foucault, J. Derrida) Problemy: teoria języka de Saussure’a; pojęcie struktury, opozycji binarnych; społeczeństwo jako system symboliczny; pojęcie dyskursu; archeologia wiedzy; metoda dekonstrukcji: różnica, nierozstrzygalność. 12. Spór o granice interpretacji. Problemy: interpretacja obiektywna (D. Hirsch); pytanie o Czytelnika Modelowego; problem nadinterpretacji – interpretacje paranoidalne (U. Eco); idea swobody interpretacyjnej (R. Rorty); problem wspólnoty interpretacyjnej (S. Fish). 13. Historiozoficzno-polityczne diagnozy współczesności. Problem „końca historii” i demokracji liberalnej jako zwieńczenia rozwoju (F. Fukuyama). „Zderzenie cywilizacji” jako alternatywa dla koncepcji „końca historii” (S. Huntington). Podwójne zagrożenie demokracji - „Dżihad” kontra „McŚwiat” (B. Barber). 14 Dyskusje wokół problemu paradygmatu, matrycy dyscyplinarnej (symboliczne uogólnienia, modele, okazy), schematu pojęciowego, relatywizmu, granic rozumienia, przekładalności, niewspółmierności. 15. Postmodernistyczna diagnoza kultury - interpretatywna teoria kultury, "gęsty opis", ramy interpretacyjne. Problem „kondycji ponowoczesnej”, koniec „wielkich narracji”, "prawodawcy" i „tłumacze”, niewspółmierność schematów pojęciowych, problem relatywizmu, krytyka „rozumu cynicznego”. Indywidualizm metodologiczny w wyjaśnianiu nauk społecznych. Czym są fakty społeczne i historyczne – E. H. Carr i Bruno Latour.</p>	
18.	Seminarium licencjackie	<p>Przedstawienie i zapoznanie studentów z warsztatem pisarskim i metodologią pisania pracy licencjackiej. Wskazanie technik doboru i selekcji literatury przedmiotu i źródeł oraz sposobów właściwego ich wykorzystania w pracy. Określenie cech, charakteru i rodzajów prac licencjackich. Wskazanie właściwego sposobu przygotowania się do pisania pracy: ustalenie problematyki, planu i metodologii. Opracowanie konstrukcji pracy: podział na rozdziały i podrozdziały, wstęp, zakończenie i bibliografia.</p>	<p>K_W03, K_W07 K_U01, K_U02, K_U04 K_K01, K_K03</p>
19.	Socjologia moralności	<p>Rozróżnienie między socjologią moralności a socjologią etyki. Wartości jako podstawa systemów moralności i przedmiot badań w socjologii: trudności z określeniem czym są wartości i normy, problemy metod badań wartości i norm w kontekście działań jednostek, grup i wspólnot. Etyka jako zaplecze socjologii: wybór tematów badań, etyka prowadzenia badań empirycznych i gabinetowych, dyskusja etyczna wokół metod badawczych (np. w etnometodologii, kwestia podmiotowości uczestników badania u F.</p>	<p>K_W01, K_W02, K_W04, K_W06, K_W07 K_U01 K_K01, K_K02, K_K03</p>

		Znanickiego i po F. Znanickim). Socjologia scjentystyczna a socjologia humanistyczna i etyczne podłoże schizmy w refleksji socjologicznej Moralność jako przedmiot badań indywidualnych (np. G. Simmel, M. Weber, F. Znanicki, M. i S. Ossowsky, J. Leoński, A. Giza) i pole oddziaływań teorii socjologicznych (np. socjologii wiedzy M. Schelera, socjologii fenomenologicznej A. Schuetza, etnometodologii H. Garfinkla i A. Cicourela, socjologii interpretatywnej N. Denzina, I. Helling, D. Bertaux). Koncepcja wartości w klasycznej socjologii humanistycznej (G. Simmel, M. Weber, F. Znanicki). Kultura jako ład aksjonormatywny i systemy wartości jako podstawa ontologiczna struktury społecznej w refleksji F. Znanickiego (np. współczynnik humanistyczny a podmiotowość uczestników badania). Podsystemy aksjonormatywne, problem spoistości i konfliktu (zwyczaj, obyczaj, prawo, konformizm, dewiacja); wartości i struktury a stereotypy, strategie i interesy; wartości w kontekście wymiany międzypokoleniowej, stylu życia i ruchów społecznych (np. aktywność zawodowa, edukacyjna, cyfrowa, rekreacyjna, konsumpcyjna, polityczna). Wartości w kontekstach makrospołecznych oraz międzykulturowych: wartości w kontekście zderzenia cywilizacji u S. Huntingtona, wzory osobowe w społeczeństwie ponowoczesnym Z. Bauman, wartości i „zaczarowywanie” przez nauki społeczne według S. Andreskiego.	
20.	Technologia informacyjna z elementami prawa własności intelektualnej	Najważniejsze technologie informacyjne wykorzystywane w badaniach filozoficznych i historyczno-filozoficznych; wybrane użyteczne narzędzia pozyskiwania, przesyłania, przetwarzania, przechowywania i prezentowania informacji, w tym także internetowe bazy danych; prawo własności intelektualnej, zwłaszcza prawo autorskie, prawo własności przemysłowej oraz prawa <i>sui generis</i> ochrony baz danych, ze szczególnym uwzględnieniem zarówno przepisów prawa krajowego, unijnego oraz międzynarodowego; przedmiot, podmiot, treść oraz ochrona prawa autorskiego, regulacje szczególne dotyczące programów komputerowych i utworów audiowizualnych, instytucja dozwolonego użytku, zagadnienia plagiatu, umów autorsko prawnych; własność i prawa autorskie w aplikacjach grantowych; podstawowe formy tworzenia form przedsiębiorczości.	K_W06, K_W07 K_U01 K_K02, K_K03
21.	Współczesna polska myśl etyczna	Wykład będzie poświęcony systematycznej prezentacji polskiej myśli etycznej XX i początku XXI wieku. Będziemy podążać śladami wielkich polskich filozofów - etyków: Tadeusza Czeżowskiego, Izydory Dąbmskiej, Henryka Elzenberga, Jacka Filka, Marka Fritzhanda, Romana Ingardena, Antoniego Kępińskiego, Leszka Kołakowskiego, Feliksa Konecznego, Tadeusza Kotarbińskiego, Iji Lazari-Pawłowskiej, Marii Ossowskiej, Władysława Stróżewskiego, Tadeusza Ślipki, Władysława Tatarkiewicza, Józefa Tischnera, Kazimierza Twardowskiego, Czesława Znamierowskiego, Floriana Znanickiego. Pod ich przewodnictwem podejmować będziemy między innymi kwestie: fundamentu etyki i jej ugruntowania w porządku powinności, wartości czy odpowiedzialności; zależności czy niezależności etyki; ethosu; agatologii; uzasadniania w etyce; sposobu istnienia wartości; charakteru norm; roli uczuć w etyce i moralności; wolności i odpowiedzialności. Ćwiczenia będą koncentrować się wokół obecnych w	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05 K_U01, K_U02, K_U04 K_K01, K_K02, K_K03

		tekstach przykładów. Będziemy pytać zarówno o przykłady podejmowanych w wykładach kwestii, jak i przykładów do naśladowania.	
22.	Wstęp do etyki	Czym jest etyka?; etyka a moralność; źródła doświadczenia moralnego; pytanie o sposób życia jako podstawowe pytanie etyczne; miejsce etyki w obszarze myślenia filozoficznego: subdyscyplina filozofii, czy filozofia pierwsza?; podstawowe pojęcia etyczne: dobro i zło, norma i wartość, obowiązek, wolność, decyzja, wina, zasługa, wspólnota.	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U02 K_K01, K_K03
23.	Zajęcia do wyboru: etyka klasyczna	Etyka cnót, dobrowolność i zamiar, natura działania, moralna odpowiedzialność za skutki działań, sumienie, współdziałanie. Zajęcia mogą wprowadzać dodatkowe metody aktywizacji studentów i pracy grupowej. Szczegółowa lista tematów zawarta jest w ofercie dla studentów, a uszczegółowienie treści programowych znajduje się w sylabusie przedmiotu.	K_W02, K_W04 K_U02, K_U03, K_U04 K_K01
24.	Zajęcia do wyboru: etyka nowożytna	rozumna zgoda między ludźmi, etyka umowy społecznej, etyka Kanta, utilitaryzm, spory o naturę ludzką, racja i cel działania, prawa moralne, wojna i pokój, porządek rozumu i porządek serca, mądrość a rozumność, teodycea. Zajęcia mogą wprowadzać dodatkowe metody aktywizacji studentów i pracy grupowej. Szczegółowa lista tematów zawarta jest w ofercie dla studentów, a uszczegółowienie treści programowych znajduje się w sylabusie przedmiotu.	K_W02, K_W04 K_U02, K_U03, K_U04 K_K01
25.	Zajęcia do wyboru: etyka współczesna	źródła etyczności, normatywność w etyce, wartości i kryzys wartości, personalizm, odpowiedzialność, kategoria inności i Innego, dylemat moralny, reguły preferencji a wybór, powinność, obowiązek i dobro moralne, dobro i słuszność, wolność. Zajęcia mogą wprowadzać dodatkowe metody aktywizacji studentów i pracy grupowej. Szczegółowa lista tematów zawarta jest w ofercie dla studentów, a uszczegółowienie treści programowych znajduje się w sylabusie przedmiotu.	K_W02, K_W04 K_U02, K_U03, K_U04 K_K01
26.	Zajęcia do wyboru: etyka	Proponowane tematy obejmują rozszerzenie, względnie uszczegółowienie, a także pogłębienie poszczególnych zagadnień związanych z dziedziną etyki oraz filozofii. Zajęcia mogą wprowadzać dodatkowe metody aktywizacji studentów i pracy grupowej. Szczegółowa lista tematów zawarta jest w ofercie dla studentów, a uszczegółowienie treści programowych znajduje się w sylabusie przedmiotu.	K_W02, K_W04 K_U02, K_U03, K_U04 K_K01

l.p.	Nazwa przedmiotu	Treści programowe dla modułu przygotowującego do zawodu nauczyciela	Efekty uczenia się dla przedmiotu/ modułu zajęć ¹
1	Elementy prawa oświatowego i bezpieczeństwa w szkole	<ul style="list-style-type: none"> - międzynarodowe i krajowe regulacje dotyczące praw człowieka (T/O) - odpowiedzialność prawna opiekuna, nauczyciela, wychowawcy (T/O) - źródła prawa oświatowego (T/O) - struktura systemu oświaty i funkcjonowanie placówek oświatowych (T/O) - nauczycielska pragmatyka zawodowa (T/O) - procedury postępowania nauczycieli w przypadku różnego rodzaju zagrożeń (T/O) - pierwsza pomoc (T/O) - choroby zawodowe nauczycieli (T/O) - uczeń przewlekłe chory (T/O) 	1.1.8 1.1.9 1.1.10 1.1.11 1.2.13 1.2.17 B.2.W1 B.2.W2 B.2.W3

			B.2.W4
2.	Emisja głosu	<ul style="list-style-type: none"> - język jako narzędzie pracy nauczyciela (T/O) - praca z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej (T/O) - porozumiewanie się w celach dydaktycznych – sztuka wykładania, sztuka zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów (T/O) - praktyka wystąpień publicznych, poprawność językowa, etyka języka, etykieta korespondencji tradycyjnej i elektronicznej (T/O) - emisja głosu – budowa, działanie i ochrona narządu mowy (T/O) - warsztaty emisji głosu (T/O) 	<ul style="list-style-type: none"> 1.1.13 1.2.15 1.2.16 C.W7 C.U7 C.U8 C.K2
3.	Kompetencje psychologiczno-pedagogiczne nauczyciela	<ul style="list-style-type: none"> - uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela. Fazy rozwoju zawodowego nauczyciela (T/O) - ocena jakości pracy nauczyciela; omówienie arkusza obserwacji pracy nauczyciela (T/O) - refleksja i autorefleksja dotycząca zasobów w pracy nauczyciela; omówienie arkusza pracy nauczyciela i arkusza kompetencji praktykanta (T/O) - autorefleksja i analiza zasobów w pracy nauczyciela; omówienie arkusza kompetencji praktykanta (T/O) - kompetencje komunikacyjne praktykanta – analiza rozmowy psychologicznej (T/O) - trudna sytuacja w szkole - analiza zdarzeń pedagogicznych (T/O) - awans zawodowy nauczyciela. Zasady projektowania ścieżki rozwoju zawodowego (T/O) -projektowanie ścieżki własnego rozwoju zawodowego (T/O) - stres w pracy nauczyciela - wprowadzenia teoretyczne, omówienie arkusza obserwacji i analizy objawów stresu u praktykanta, sposoby radzenia sobie (T/O) - wypalenie zawodowe (T/O) 	<ul style="list-style-type: none"> 1.2.1 1.2.3 B.2.W2. B.1.W5. B.2.U2. B.2.U3. B.1.U2. B.1.U8. B.1.K1. B.1.K2. B.2.K1. B.2.K3.
4.	Pedagogiczne podstawy pracy nauczyciela	<ul style="list-style-type: none"> - rola początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości (T/O) - najczęstsze problemy początkujących nauczycieli (T/O) - uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela (T/O) - plan pracy wychowawczo-profilaktycznej (T/O) - wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej (T/O) - metody i techniki określania potencjału ucznia (T/O) - przygotowanie uczniów do uczenia się przez całe życie (T/O) - style kierowania klasą, ład i dyscyplina (T/O) - rozwijanie u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji (T/O) - współpraca rodziny i szkoły (T/O) 	<ul style="list-style-type: none"> 1.1.3 1.1.12 1.1.15 1.2.9 1.2.14 1.3.7 B.2.W1 B.2.W2 B.2.W3 B.2.W4 B.2.W7 B.2.U7

5.	Pedagogika dla nauczycieli konwersatorium	<ul style="list-style-type: none"> - profilaktyka zagrożeń rozwoju dzieci i młodzieży(T/O) - dzieci uzależnione, zaniedbane i pozbawione opieki(T/O) - agresja i przemoc (także cyberprzemoc) w szkole(T/O) - zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami(T/O) - klasa szkolna jako środowisko społeczne i wychowawcze(T/O) - dialog w pracy nauczyciela - tworzenie klimatu wychowawczego w klasie i szkole(T/O) -funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy(T/O) - nauczyciel wychowawcą – planowanie i reżyserowanie pracy wychowawczej(T/O) - program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplina.(T/O) - różnicowanie, indywidualizacja i personalizacja pracy z uczniami(T/O) -znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym(T/O) - plan pracy wychowawczej szkoły(T/O) - metody i formy realizacji procesu wychowawczego - alternatywne formy edukacji – założenia, koncepcje i możliwości wykorzystania w praktyce(T/O) 	<ul style="list-style-type: none"> 1.1.3 1.1.4 1.2.2 1.2.4 1.2.18 1.3.2 1.3.3 1.3.5 1.3.7 B.2.W1. B.2.W3. B.2.W4. B.2.U4. B.2.U5. B.2.K2. B.2.K3. B.2.K4.
6.	Pedagogika dla nauczycieli wykład	<ul style="list-style-type: none"> - szkoła jako instytucja edukacyjna, funkcje i cele edukacji szkolnej(T/O) - modele współczesnej szkoły(T/O) - ukryty program szkoły(T/O) - zawód nauczyciela(T/O) - rola nauczyciela, koncepcje pracy nauczyciela(T/O) - etyka zawodowa nauczyciela(T/O) - poszanowanie godności dziecka/ucznia/wychowanka(T/O) - wychowanie a rozwój(T/O) - ontologiczne, aksjologiczne, antropologiczne podstawy wychowania(T/O) - istota i funkcje wychowania(T/O) - proces wychowania, jego struktura, właściwości, dynamika(T/O) - media i ich wpływ wychowawczy(T/O) - praca opiekuńczo-wychowawcza nauczyciela(T/O) - nauczyciel jako wychowawca klasy(T/O) - metodyka pracy wychowawczej(T/O) - program pracy wychowawczej(T/O) 	<ul style="list-style-type: none"> 1.1.1 1.1.2 1.1.3 1.1.4 1.1.8 B.1.W3 B.2.W1 B.2.W2 B.2.W3 B.2.W4
7.	Pedagogika-uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	<ul style="list-style-type: none"> - pomoc psychologiczno-pedagogiczna w szkole – (...) formy i zasady udzielania wsparcia (T/O) - specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (T/O) - diagnoza funkcjonalna – cele, metody, etapy (T/O) - narzędzia stosowane w diagnozie nauczycielskiej (T/O) - dostosowanie procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (T/O) 	<ul style="list-style-type: none"> 1.1.3 1.1.5 1.1.6 1.1.7 1.2.12 1.3.4

		<ul style="list-style-type: none"> - projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów rozwoju uczniów (T/O) - ocena skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (T/O) - uczeń z niepełnosprawnością intelektualną i fizyczną (T/O) - uczeń z zaburzeniami ze spektrum autyzmu (T/O) - uczeń z zaburzeniami wzroku (T/O) - uczeń z zaburzeniami słuchu (T/O) - uczeń z zaburzeniami w komunikowaniu się (T/O) - współpraca rodziny i szkoły w procesie wspierania rozwoju uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (T/O) - uczeń z trudnościami w uczeniu się (T/O) - uczeń z trudnościami adaptacyjnymi, związanymi z doświadczeniem migracyjnym (T/O) - różnicowanie, indywidualizacja i personalizacja pracy z uczniami (T/O) - integracja i inkluzja (T/O) - edukacja włączająca - przykłady dobrych praktyk (T/O) 	<p>B.1.W4 B.2.W3 B.2.W4 B.2.W5 B.2.W6 B.1.U5 B.2.U1 B.2.U6</p>
8.	Praktyka psychologiczno-pedagogiczna w szkole	<ul style="list-style-type: none"> - zapoznanie się ze specyfiką szkoły, w której praktyka jest odbywana, poznanie jej sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej dokumentacji (T/O) - obserwowanie: <ul style="list-style-type: none"> o pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami klasy oraz sposobu, jaki planuje i realizuje zajęcia wychowawcze (T/O) o integrowania działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotowych (T/O) o objawów fizjologicznych, poznawczych i behawioralnych stresu u ucznia oraz u siebie (T/O) dyżurów podczas przerw (T/O) - działania praktyczne <ul style="list-style-type: none"> o zaplanowanie i przeprowadzenie pod nadzorem opiekuna zajęć wychowawczych (T/O) o przeprowadzenie rozmowy z uczniem na temat jego uzdolnień i zainteresowań (T/O) - opis i analiza zaobserwowanych / doświadczonych w czasie praktyki zdarzeń pedagogicznych (T/O) - prowadzenie dokumentacji praktyki psychologiczno-pedagogicznej, w tym protokołów obserwacji zachowań ucznia i arkusza analizy pracy wychowawczej nauczyciela (T/O) 	<p>1.1.4 1.1.8 1.1.11 1.2.1 1.2.2 1.2.5 1.3.1 1.3.7 B.3.W1 B.3.W2 B.3.W3 B.3.U1 B.3.U2 B.3.U3 B.3.U4 B.3.U5 B.3.U6 B.3.K1</p>
9.	Psychologia dla nauczycieli	<ul style="list-style-type: none"> - procesy poznawcze(T/O)- spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji(T/O)- myślenie i rozumowanie(T/O) - mowa(T/O) - pamięć i uwaga(T/O) - modele uczenia się - koncepcje klasyczne, współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych(T/O) - emocje i motywacja w procesach regulacji zachowania(T/O) - zdolności i uzdolnienia(T/O) 	<p>1.1.2 1.1.6 B.1.W1 B.1.W4</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - inteligencja i style poznawcze(T/O) - temperament i osobowość(T/O) 	
10.	Psychologia rozwoju człowieka	<ul style="list-style-type: none"> - sylwetka rozwojowa ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości (T/O) - rozwój fizyczny, motoryczny, psychoseksualny(T/O) - rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga, pamięć)(T/O) - rozwój społeczno-emocjonalny i moralny(T/O) - zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania(T/O) - rozwój wybranych funkcji psychicznych(T/O) - rozwój osobowości. Kształtowanie się indywidualnej tożsamości(T/O) - rozwój a wychowanie. Dorosłość. Identyfikacja z nowymi rolami społecznymi. Kształtowanie się stylu życia(T/O) 	<p>1.1.2 B.1.W2 B.1.U1</p>
11.	Psychologiczne podstawy pracy nauczyciela	<ul style="list-style-type: none"> - poznanie i spostrzeganie społeczne (T/O) - postawy, stereotypy, uprzedzenia (T/O) - zachowania społeczne i ich uwarunkowania (T/O) - sytuacja interpersonalna (T/O) - porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych (T/O) - empatia i inteligencja emocjonalna (T/O) - zachowania asertywne, agresywne, uległe (T/O) - reguły współdziałania (T/O) - nauczyciel w procesie komunikacji – autoprezentacja (T/O) - procesy komunikowania się (T/O) - komunikacja niewerbalna (T/O) - aktywne słuchanie, efektywne nadawanie (T/O) - porozumiewanie się emocjonalne w klasie (T/O) - style komunikowania się uczniów i nauczyciela (T/O) - bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem (T/O) - metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania (T/O) - stres i radzenie sobie z nim (T/O) - indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami (T/O) 	<p>1.1.12 1.2.1 1.2.10 1.3.3 B.1.W3 B.1.W4 B.1.W5 B.1.U2 B.1.U3 B.1.U4 B.1.U7</p>
12.	Wspomaganie rozwoju dziecka i dysharmonie rozwojowe	<ul style="list-style-type: none"> - teorie integralnego rozwoju ucznia(T/O) - norma rozwojowa(T/O)- dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów a ich funkcjonowanie w grupie rówieśniczej(T/O) - zaburzenia funkcjonowania w okresie dorastania(T/O) - wspomaganie rozwoju uzdolnień i zainteresowań(T/O) - uczeń zdolny(T/O) - uczeń nadpobudliwy(T/O) - zaburzenia zachowania(T/O) - uczeń nieśmiały(T/O) 	<p>1.1.2 1.1.6 1.2.3 B.1.W2 B.1.W4 B.2.W4 B.1.U6</p>

		- obniżenie nastroju, depresja(T/O) - dziecko w sytuacji kryzysowej i traumatycznej(T/O) - zachowania autodestruktywne, próby samobójcze(T/O)	
--	--	---	--

¹ Odniesienie do efektów uczenia się dla kursów realizowanych w ramach modułu przygotowującego do zawodu nauczyciela dotyczy efektów zgodnych z Zarządzeniem nr 13/2021 Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 22 stycznia 2021 roku w sprawie ustalenia w Uniwersytecie Wrocławskim trybu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Wszystkie te efekty realizowane są w ramach zajęć prowadzonych przez Centrum Edukacji Nauczycielskiej.

6. Plan studiów.

STUDIA STACJONARNE											
Rok studiów: I/Semestr: pierwszy											
Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Etyka klasyczna I	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Historia moralności (w Polsce, w Europie, na świecie) I	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Metodologia nauk humanistycznych	O					30		30	Zo	3	filozofia
Logika	O	30	30					60	Zo	6	filozofia
Wstęp do etyki	O					30		30	Zo	3	filozofia
Język starożytny (łacina lub greka)	O				30			30	Zo	3	językoznawstwo
Technologia informacyjna z elementami prawa własności intelektualnej	O					20		20	Zo	1	nauki prawne / nauki o komunikacji społecznej i mediach
BHP	O						4	4	Z	0	

Razem								294		28	
-------	--	--	--	--	--	--	--	-----	--	----	--

Rok studiów: I/Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Etyka klasyczna II	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Historia moralności (w Polsce, w Europie, na świecie) II	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Zajęcia do wyboru: etyka klasyczna**	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia
Język starożytny (łacina lub greka)	O						60	60	Zo	6	językoznawstwo
Język nowożytny	O				60			60	Zo	0	językoznawstwo
Razem								360		30	

Rok studiów: II/Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Etyka nowożytna I	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia

Zajęcia do wyboru: etyka nowożytna**	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia
Etyka i religia	O					30		30	Zo	3	filozofia
Elementy bioetyki	O					30		30	Zo	3	filozofia
Główne problemy w dziejach polskiej myśli etycznej	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Język nowożytny	O				60			60	Zo	0	językoznawstwo
Razem								360		30	

Rok studiów: II/Semestr: czwarty

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Etyka nowożytna II	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Etyka współczesna I	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Zajęcia do wyboru: etyka nowożytna / etyka współczesna**	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia

	F					30		30	Zo	3	filozofia
Elementy retoryki	O					30		30	Zo	3	filozofia
Język nowożytny	O				60			60	E/Zo	12	
Razem								330		39	

Rok studiów: III/Semestr: piąty

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Etyka współczesna II	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Współczesna polska myśl etyczna	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Zajęcia do wyboru: etyka współczesna**	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia
Seminarium licencjackie	F			30				30	Zo	4	filozofia
Razem								270		28	

Rok studiów: III/Semestr: szósty

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć							Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
-------------------------------	----------	-------------	--	--	--	--	--	--	--------------------	-------------	--

		W	Ć	S	L	K	Inne	Liczba godzin zajęć			
Hermeneutyka dialogu	O					30		30	Zo	3	filozofia
Socjologia moralności	O	30	30					60	Zo	6	socjologia
Zajęcia do wyboru: etyka**	F					30		30	Zo	3	filozofia
	F					30		30	Zo	3	filozofia
Seminarium licencjackie	F			30				30	Zo	10	filozofia
Razem								180		25	

* Przedmiot: obowiązkowy – O / fakultatywny – F

** Przynajmniej jedno zajęcia do wyboru w trakcie studiów powinny być w języku obcym.

Dodatkowe informacje:

Obowiązkowe szkolenie BHP do zrealizowania na I semestrze w formie e-learningowej, rozliczenie zaliczenia w semestrze I (zasady odbywania zajęć uregulowane są odrębnymi przepisami).

Obowiązkowe dwa semestry (60 godz.) wychowania fizycznego należy zrealizować do IV semestru.

W ramach lektoratów student zobowiązany jest do zdobycia 12 ECTS w czasie całych studiów (zasady odbywania zajęć uregulowane są odrębnymi przepisami).

Cudzoziemcy zobowiązani są do zaliczenia w pierwszym i drugim roku studiów pierwszego stopnia lektoratu języka polskiego w wymiarze 120 godzin (cztery semestry zajęć – po 30 godzin w każdym semestrze) kończącego się egzaminem potwierdzającym biegłość językową na poziomie B2; za zdanie egzaminu potwierdzającego biegłość językową cudzoziemiec otrzymuje 8 punktów ECTS. Zasady realizacji obowiązku, w tym możliwości zwolnienia z obowiązku uczęszczania na lektorat, regulowane są odrębnymi przepisami.

Łączna liczba punktów ECTS w I semestrze: 28

Łączna liczba punktów ECTS w II semestrze: 30

Łączna liczba punktów ECTS w I roku: 58

Łączna liczba godzin zajęć w I semestrze: 294

Łączna liczba godzin zajęć w II semestrze: 360

Łączna liczba punktów ECTS w III semestrze: 30

Łączna liczba punktów ECTS w IV semestrze: 39

Łączna liczba punktów ECTS w II roku: 69

Łączna liczba godzin zajęć w III semestrze: 360

Łączna liczba godzin zajęć w IV semestrze: 330+60 (WF)

Łączna liczba punktów ECTS w V semestrze: 28

Łączna liczba punktów ECTS w VI semestrze: 25

Łączna liczba punktów ECTS w III roku: 53

Łączna liczba godzin zajęć w V semestrze: 270

Łączna liczba godzin zajęć w VI semestrze: 180

(Powyższe wyliczenia nie obejmują kształcenia modułowego przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela).

STUDIA NIESTACJONARNE											
Rok studiów: I/Semestr: pierwszy											
Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której od- nosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Etyka klasyczna I	O	20	20					40	E/Zo	6	filozofia
Historia moralności (w Polsce, w Europie, na świecie) I	O	20	20					40	E/Zo	6	filozofia
Logika	O	20	20					40	Zo	6	filozofia
Wstęp do etyki	O					15		15	Zo	3	filozofia
Metodologia nauk humanistycznych	O					15		15	Zo	3	filozofia
Technologia informacyjna z elementami prawa własności intelektualnej	O					10		10	Zo	1	filozofia
Język starożytny (łacina)	O				15			15	Zo	3	językoznawstwo
BHP	O						4	4	Z	0	
Razem								179		28	

Rok studiów: I/Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Etyka klasyczna II	O	20	20					40	E/Zo	6	filozofia
Historia moralności (w Polsce, w Europie, na świecie) II	O	20	20					40	E/Zo	6	filozofia
Zajęcia do wyboru: etyka klasyczna**	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
Język starożytny (łacina)	O				30			30	Zo	6	językoznawstwo
Język nowożytny	O				30			30	Zo	0	
Razem								185		27	

Rok studiów: II/Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina(y) do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Etyka nowożytna I	O	20	20					40	E/Zo	6	filozofia
Etyka i religia	O					15		15	Zo	3	filozofia
Zajęcia do wyboru: etyka nowożytna**	F					15		15	Zo	3	filozofia

	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
Elementy bioetyki	O					15		15	Zo	3	filozofia
Główne problemy w dziejach polskiej myśli etycznej	O	20	20					40	E/Zo	6	filozofia
Język nowożytny	O				30			30	Zo	0	
Razem								185		27	

Rok studiów: II/Semestr: czwartek

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina(y) do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Etyka nowożytna II	O	20	20					40	E/Zo	6	filozofia
Etyka współczesna I	O	20	20					40	E/Zo	6	filozofia
Zajęcia do wyboru: etyka nowożytna / etyka współczesna**	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
Elementy retoryki	O					15		15	Zo	3	filozofia
Język nowożytny	O				30			30	Zo	0	

Razem								185		27	
-------	--	--	--	--	--	--	--	-----	--	----	--

Rok studiów: III/Semestr: piąty

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina(y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Etyka współczesna II	O	20	20					40	E/Zo	6	filozofia
Współczesna polska myśl etyczna	O	20	20					40	E/Zo	6	filozofia
Zajęcia do wyboru: etyka współczesna**	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
Seminarium licencjackie	F			15				15	Zo	4	filozofia
Język nowożytny	O				30			30	E	12	
Razem								185		40	

Rok studiów: III/Semestr: szósty

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Socjologia moralności	O	20	20					40	Zo	6	socjologia

Hermeneutyka dialogu	O					15		15	Zo	3	filozofia
Zajęcia do wyboru: etyka**	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
	F					15		15	Zo	3	filozofia
Seminarium licencjackie	F			15			15	Zo	10	filozofia	
Razem							130		31		

* Przedmiot: obowiązkowy – O / fakultatywny – F

** Przynajmniej jedno zajęcia do wyboru w trakcie studiów powinny być w języku obcym.

Dodatkowe informacje:

Obowiązkowe szkolenie BHP do zrealizowania na I semestrze w formie e-learningowej, rozliczenie zaliczenia w semestrze I (zasady odbywania zajęć uregulowane są odrębnymi przepisami).

W ramach lektoratów student zobowiązany jest do zdobycia 12 ECTS w czasie całych studiów (zasady odbywania zajęć uregulowane są odrębnymi przepisami).

Cudzoziemcy zobowiązani są do zaliczenia w pierwszym i drugim roku studiów pierwszego stopnia lektoratu języka polskiego w wymiarze 120 godzin (cztery semestry zajęć – po 30 godzin w każdym semestrze) kończącego się egzaminem potwierdzającym biegłość językową na poziomie B2; za zdanie egzaminu potwierdzającego biegłość językową cudzoziemiec otrzymuje 8 punktów ECTS. Zasady realizacji obowiązku, w tym możliwości zwolnienia z obowiązku uczęszczania na lektorat, regulowane są odrębnymi przepisami.

Łączna liczba punktów ECTS w I semestrze: 28

Łączna liczba punktów ECTS w II semestrze: 27

Łączna liczba punktów ECTS w I roku: 55

Łączna liczba godzin zajęć w I semestrze: 179

Łączna liczba godzin zajęć w II semestrze: 185

Łączna liczba punktów ECTS w III semestrze: 27

Łączna liczba punktów ECTS w IV semestrze: 27

Łączna liczba punktów ECTS w II roku: 54

Łączna liczba godzin zajęć w III semestrze: 185

Łączna liczba godzin zajęć w IV semestrze: 185

łączna liczba punktów ECTS w V semestrze: 40
 łączna liczba punktów ECTS w VI semestrze: 31
 łączna liczba punktów ECTS w III roku: 71
 łączna liczba godzin zajęć w V semestrze: 185
 łączna liczba godzin zajęć w VI semestrze: 130

(Powyższe wyliczenia nie obejmują kształcenia modułowego przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela).

Student po I semestrze studiów może uzupełnić tok studiów o moduł przygotowujący do zawodu nauczyciela etyki oraz filozofii. Kwalifikacje do wykonywania zawodu nauczyciela otrzymuje się tylko po ukończeniu I oraz II stopnia studiów (na obu stopniach należy tok studiów uzupełnić o moduł przygotowujący do zawodu nauczyciela).

Kształcenie modułowe: przygotowanie do zawodu nauczyciela w zakresie przygotowania dydaktycznego na studiach pierwszego stopnia (liczba godzin identyczna dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych)												
Nazwa przedmiotu	Semestr	O/F*	Forma zajęć						Liczba godzin	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
			W	Ć	S	L	K	Wr/Pr				
Psychologia dla nauczycieli	II	F	15						15	E	1	psychologia
Pedagogika dla nauczycieli	II	F	15						15	E	1	pedagogika
Pedagogika dla nauczycieli	II	F					15		15	Zo	1	pedagogika
Psychologia rozwoju człowieka	II	F					15		15	Zo	1	psychologia
Pedagogika-uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	III	F					30		30	Zo	2	pedagogika
Wspomaganie rozwoju dziecka i dysharmonie rozwojowe	III	F					15		15	Zo	1	psychologia
Elementy prawa oświatowego i bezpieczeństwa w szkole	III	F						15	15	Zo	1	pedagogika
Psychologiczne podstawy pracy nauczyciela	IV	F						30	30	Zo	2	psychologia
Pedagogiczne podstawy pracy nauczyciela	IV	F						15	15	Zo	1	pedagogika

Emisja głosu	IV	F						15	15	Zo	1	językoznawstwo
Praktyka psychologiczno-pedagogiczna w szkole	V	F						30 ¹	30	Zo	2	psychologia/ pedagogika
Kompetencje psychologiczno-pedagogiczne nauczyciela	VI	F						30	30	Zo	2	psychologia/ pedagogika
Razem									240		16	

¹praktyka śródroczna

OBJAŚNIENIA

Formy realizacji zajęć:

W - wykład

Ć - ćwiczenia

S - seminarium

L - laboratorium

K - konwersatorium

Proj. - projekt

Ćw. - ćwiczenia terenowe

Ćw.l. - ćwiczenia laboratoryjne

Inne: np. Wr - warsztaty, L - lektoraty, Pr - praktyki,

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się:

E - egzamin

EP - egzamin pisemny

T - test

Es.- esej

Proj. - projekt

Pr. - praca roczna

Z - zaliczenie

Zo - zaliczenie z oceną

Inne: np. UP - ustna prezentacja, R - raport

PROGRAM STUDIÓW

Nazwa kierunku studiów: **Etyka**

Poziom studiów: **II stopnia (magisterskie)**

Poziom kwalifikacji: **poziom 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji**

Profil kształcenia: **ogólnoakademicki**

Nazwa wydziału: **Wydział Nauk Społecznych**

1. Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w których prowadzony jest kierunek studiów.

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział dyscyplin	Dyscyplina wiodąca (ponad połowa efektów uczenia się)
nauki humanistyczne	filozofia	100%	Filozofia
Razem:	-	100%	-

2. Tabela procentowego udziału liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin kierunku.

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin
nauki humanistyczne	filozofia	100%

3. Informacje ogólne o programie studiów.

Liczba semestrów	4
Liczba punktów ECTS wymagana do ukończenia studiów na danym poziomie	120
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister
Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna

Kod ISCED	0223
Liczba punktów ECTS obejmująca zajęcia do wyboru	75
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	120
Liczba punktów ECTS w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych (nie mniej niż 5 ECTS) – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż nauki humanistyczne lub nauki społeczne	5
Liczba punktów ECTS w ramach zajęć z lektoratu języka obcego lub lektoratu języka polskiego	4 za język nowożytny (+8 za język polski dla cudzoziemców)
Łączna liczba godzin realizowanych na kierunku	864 / 480
Wymiar, liczba punktów ECTS, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych	30h, śródroczna, 2 ECTS + 90h, ciągła, 6 ECTS (dotyczy modułu nauczycielskiego)

Praktyki mają na celu: nabycie kompetencji niezbędnych do uzyskania kwalifikacji do wykonywania zawodu nauczyciela etyki i filozofii.

4. Opis efektów uczenia się zdefiniowanych dla programów studiów w odniesieniu do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla kwalifikacji na poziomach 6-7 uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4.

Symbol efektu uczenia się dla programu studiów	<u>Efekty uczenia się dla kierunku studiów</u> Po ukończeniu studiów drugiego stopnia na kierunku etyka absolwent uzyska efekty uczenia się w zakresie:	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK (<i>kody</i>)
WIEDZA		
K_W01	ma pogłębioną wiedzę zarówno ogólną, jak i szczegółową o miejscu i znaczeniu etyki pośród subdyscyplin filozoficznych oraz innych nauk, a także o specyfice przedmiotowej i metodologicznej etyki jako dyscypliny w ścisłym sensie filozoficznej	P7S_WG
K_W02	zna i rozumie historyczny charakter kształtowania się idei etycznych, a także ich ponadhistoryczną trwałość, zna podstawowe i nieusuwalne problemy filozoficzno-etyczne i ich zmienną historycznie formę	P7S_WG

K_W03	zna w pogłębionym stopniu szczegółową terminologię etyczną i filozoficzną w języku polskim i wybranym języku obcym	P7S_WG
K_W04	ma gruntowną wiedzę na temat znaczenia badań etycznych, ich metod badawczych i argumentacyjnych dla funkcjonowania nauki, kultury i wspólnot ludzkich, w kontekście głównych kierunków rozwoju badań etycznych, w tym w szczególności na gruncie polskim	P7S_WG
K_W05	zna i rozumie racje podejmowania odwiecznych i kluczowych problemów etycznych (filozoficznych) oraz wielość perspektyw ich podejmowania, w tym tendencji rozwojowych	P7S_WG
K_W06	zna i rozumie główne dylematy współczesnej cywilizacji w tym gruntownie te o charakterze moralnym ze szczególnym uwzględnieniem znaczenia, w ich identyfikacji jak i rozwiązywaniu, perspektywy i problematyki etycznej	P7S_WK
K_W07	zna moralne i etyczne uwarunkowania zarówno porządku prawnego, ekonomicznego i społecznego, a także uwarunkowania wzajemne	P7S_WK
K_W08	zna zasady sporządzania kompetentnych opinii oraz publikacji tekstu etycznego (filozoficznego) z poszanowaniem praw własności intelektualnej w oparciu o ich pogłębioną znajomość, z wykorzystaniem wiedzy na temat zasad tworzenia form przedsiębiorczości i ich rozwoju	P7S_WK
WIEDZA – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie przygotowania dydaktycznego absolwent zna i rozumie		
C.W1.	usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych	P7S_WG
C.W2.	zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępowi w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego	P7S_WG
C.W3.	współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów	P7S_WG
C.W4.	zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne	P7S_WG
C.W5.	konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela	P7S_WG
C.W6.	sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną	P7S_WG

C.W7.	znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu	P7S_WG
WIEDZA – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie przygotowania do dydaktyki etyki/filozofii absolwent zna i rozumie		
D.1/E.1.W1.	miejsce etyki/filozofii w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych	P7S_WG
D.1/E.1.W2.	podstawę programową etyki/filozofii, cele kształcenia i treści nauczania etyki/filozofii na poszczególnych etapach edukacyjnych, etykę/filozofię w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie etyki/filozofii oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania etyki/filozofii	P7S_WK
D.1/E.1.W3.	integrację wewnątrz - i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału	P7S_WG
D.1/E.1.W4.	kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla etyki/filozofii	P7S_WK
D.1/E.1.W5.	konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla etyki/filozofii	P7S_WG
D.1/E.1.W6.	metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie etyki/filozofii – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, typowe dla etyki/filozofii błędy uczniowskie, ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym	P7S_WG P7S_WK
D.1/E.1.W7.	organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla etyki/filozofii: wycieczki, zajęcia terenowe i laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową	P7S_WG
D.1/E.1.W8.	sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór	P7S_WG P7S_WK

	i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; myślenie komputacyjne w rozwiązywaniu problemów w zakresie etyki/filozofii; potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimedialnych	
D.1/E.1.W9.	metody kształcenia w odniesieniu do etyki/filozofii, a także znaczenie kształtowania postawy odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej	P7S_WK
D.1/E.1.W10.	rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje: ocenianie bieżące, semestralne i roczne, ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne; funkcje oceny	P7S_WG
D.1/E.1.W11.	egzaminacje kończące etap edukacyjny i sposoby konstruowania testów, sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania uczniów w ramach etyki/filozofii	P7S_WG
D.1/E.1.W12.	diagnozę wstępną grupy uczniowskiej i każdego ucznia w kontekście etyki/filozofii oraz sposoby wspomagania rozwoju poznawczego uczniów; potrzebę kształtowania pojęć, postaw, umiejętności praktycznych, w tym rozwiązywania problemów, i wykorzystywania wiedzy; metody i techniki skutecznego uczenia się; metody strukturyzacji wiedzy oraz konieczność powtarzania i utrwalania wiedzy i umiejętności	P7S_WG
D.1/E.1.W13.	znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów, a także kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych	P7S_WK
D.1/E.1.W14.	warsztat pracy nauczyciela; właściwe wykorzystanie czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela; zagadnienia związane ze sprawdzaniem i ocenianiem jakości kształcenia oraz jej ewaluacją, a także z koniecznością analizy i oceny własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej	P7S_WG
D.1/E.1.W15.	potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się etyki/filozofii i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie przez stymulowanie go do samodzielnej pracy	P7S_WK
WIEDZA – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie praktyki absolwent zna i rozumie		
D.2/E.2.W1.	zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty	P7S_WG
D.2/E.2.W2.	sposób funkcjonowania oraz organizację pracy dydaktycznej szkoły lub placówki systemu oświaty	P7S_WG
D.2/E.2.W3.	rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole lub placówce systemu oświaty	P7S_WG
UMIEJĘTNOŚCI		

K_U01	potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę dla formułowania i twórczego rozwiązywania problemów i dylematów etycznych w oparciu o właściwy dobór źródeł, ich ocenę i krytyczną analizę, posługując się, także twórczo, różnorodnymi metodami i narzędziami, w tym zaawansowanymi technikami informacyjno-komunikacyjnymi	P7S_UW
K_U02	potrafi formułować i sprawdzać hipotetyczne rozwiązania problemów etycznych i rozstrzygnięć dylematów moralnych w oparciu o posiadaną wiedzę	P7S_UW
K_U03	potrafi wykorzystywać specjalistyczną terminologię filozoficzną, w tym w szczególności etyczną, w trakcie debat i dyskusji, prowadzonych także w języku obcym, w gronie specjalistów różnych dziedzin a także amatorów, prezentując, oceniając i poddając krytycznej analizie różne stanowiska i argumenty obecne w sporach etycznych	P7S_UK
K_U04	potrafi planować i organizować pracę zespołów złożonych z osób reprezentujących dziedziny wiedzy ważkie w podejmowaniu i rozwiązywaniu problemów i sporów etycznych; potrafi współpracować z innymi osobami w zespole pełniąc w nim rolę wiodącą czy kierowniczą	P7S_UO
K_U05	potrafi wykorzystywać wiedzę etyczną i filozoficzną dla samodzielnego planowania i organizowania własnego uczenia i przede wszystkim etycznego samorozwoju, podejmując się także w tej materii roli doradczej	P7S_UU
K_U06	posługuje się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	P7S_UK
UMIEJĘTNOŚCI – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie przygotowania dydaktycznego absolwent potrafi		
C.U1.	zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poziomym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego	P7S_UO P7S_UW
C.U2.	zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej	P7S_UO
C.U3.	dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów	P7S_UW
C.U4.	wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę	P7S_UO
C.U5.	zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowującą go do udziału w konkursie przedmiotowym lub współzawodnictwie sportowym	P7S_UU
C.U6.	dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej	P7S_UO
C.U8.	poprawnie posługiwać się językiem polskim	P7S_UU
UMIEJĘTNOŚCI – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie przygotowania do dydaktyki etyki/filozofii absolwent potrafi		

D.1/E.1.U1.	identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej oraz z kompetencjami kluczowymi	P7S_UW
D.1/E.1.U2.	przeanalizować rozkład materiału	P7S_UW
D.1/E.1.U3.	identyfikować powiązania treści etyki/filozofii z innymi treściami nauczania	P7S_UW
D.1/E.1.U4.	dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów	P7S_UO
D.1/E.1.U5.	kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy	P7S_UW
D.1/E.1.U6.	podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym	P7S_UO
D.1/E.1.U7.	dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne	P7S_UW
D.1/E.1.U8.	merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać pracę uczniów wykonywaną w klasie i w domu	P7S_UW
D.1/E.1.U9.	skonstruować sprawdzian służący ocenie danych umiejętności uczniów	P7S_UW
D.1/E.1.U10.	rozpoznać typowe dla etyki/filozofii błędy uczniowskie i wykorzystać je w procesie dydaktycznym	P7S_UW
D.1/E.1.U11.	przeprowadzić wstępną diagnozę umiejętności ucznia	P7S_UW
UMIEJĘTNOŚCI – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie praktyki absolwent potrafi		
D.2/E.2.U1.	wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej	P7S_UW
D.2/E.2.U2.	zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię lekcji lub zajęć	P7S_UW
D.2/E.2.U3.	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk	P7S_UO
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		

K_K01	jest gotów do krytycznej oceny zarówno posiadanej wiedzy, jak i oceny jej znaczenia w rozwiązywaniu etycznych problemów współczesności, jeśli to niezbędne we współpracy ze specjalistami, w tym także z innych dziedzin, uwzględniając ich autorytet epistemiczny	P7S_KK
K_K02	jest gotów na kanwie uzyskanej wiedzy i umiejętności do podejmowania oraz organizowania działań, także twórczych, na rzecz wspólnoty i interesu publicznego w poczuciu odpowiedzialności za nie	P7S_KO
K_K03	jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych i przestrzegania, w szczególności ze względu na kompetencje etyczne, zarówno zasad etycznych, w tym badacza i eksperta, jak i domagania się ich przestrzegania przez członków wspólnoty, ze szczególnym uwzględnieniem zarówno dorobku jak i tradycji filozofii i etyki; jest gotów, mając także na względzie potrzeby społeczne, przykładem i radą działać na rzecz przestrzegania zasad etyki i urzeczywistniania wartości, rozwijając dorobek etyki i filozofii	P7S_KR
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie przygotowania dydaktycznego absolwent jest gotów do		
C.K1.	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów	P7S_KK
C.K2.	skutecznego korygowania swoich błędów językowych	P7S_KK
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie przygotowania do dydaktyki etyki/filozofii absolwent jest gotów do		
D.1/E.1.K1.	adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów	P7S_KK P7S_KO
D.1/E.1.K2.	popularyzowania wiedzy wśród uczniów i w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym	P7S_KO
D.1/E.1.K3.	zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej	P7S_KO P7S_KR
D.1/E.1.K4.	promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej	P7S_KK
D.1/E.1.K5.	kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów	P7S_KK
D.1/E.1.K6.	budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów oraz kształtowania ich kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych	P7S_KO
D.1/E.1.K7.	rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia	P7S_KO
D.1/E.1.K8.	kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu	P7S_KK

D.1/E.1.K9.	stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę	P7S_KO
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – KSZTAŁCENIE MODUŁOWE: PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA w zakresie praktyki absolwent jest gotów do		
D.2/E.2.K1	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych	P7S_KR

Objaśnienie symboli:

PRK – Polska Rama Kwalifikacji

P6S_WG/P7S_WG – kod składnika opisu kwalifikacji dla poziomu 6 i 7 w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji

K_W - kierunkowe efekty uczenia się w zakresie wiedzy

K_U - kierunkowe efekty uczenia się w zakresie umiejętności

K_K - kierunkowe efekty uczenia się w zakresie kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne - kolejny numer kierunkowego efektu uczenia się

5. Treści programowe. Efekty uczenia się dla przedmiotów/modułów zajęć.

I.p.	Nazwa przedmiotu	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu/modułu zajęć
1.	Aksjologia i deontologia	1. Teoria wartości, sposób istnienia wartości, istota wartości, modalności wartości, typologia wartości, związek uczuć i wartości, epistemologia wartości, sposoby ujmowania; 2. Nurty aksjologii (neokantowska, fenomenologiczna, polska); 3. Historia aksjologii (różnice pomiędzy problematyką, pojęciem, a terminem „wartość”). Kwestia relacji wartości do powinności oraz obowiązku.	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04 K_U01, K_U02, K_U03, K_U05 K_K01, K_K02
2.	Bioetyka	BLOK I: Etyka ekologiczna jako fundament prawidłowych postaw proekologicznych. W ramach tego bloku podjęte zostaną m.in. następujące zagadnienia: samoistna wartość istnienia jako źródło prawidłowych postaw pro-ekologicznych (teorie: anomii, zróżnicowanych powiązań, społecznego uczenia się, hierarchii potrzeb); obszary zagrożeń w ujęciu ogólnym; rozwój stosunków gospodarczych a środowisko naturalne; progres technologiczny a obszary zagrożeń środowiska naturalnego; cele, środki i prewencja zapobiegania przestępczości przeciw środowisku; działania aparatu sprawiedliwości w ograniczaniu przestępczości. BLOK II: Waleologia jako zintegrowane multidyscyplinarne nauki o zdrowiu. W ramach tego bloku podjęte zostaną m.in. następujące zagadnienia: tradycyjne nauki o zdrowiu; istota zdrowia i choroby; definicja zdrowia Światowej Organizacji Zdrowia; parametry i promocja zdrowia; zapobieganie chorobom; wzmacnianie i potęgowanie zdrowia (założenia, cele, strategie); higiena psychiczna; psychologia zorientowana na proces; medycyna personalna; arteterapia; bioelektronika teoria pola morfogenetycznego i rezonansu morficznego; waleologia noosferyczna; banki czynników zdrowia i choroby. BLOK III: Filozofia medycyny jako	K_W01, K_W03, K_W06 K_U01, K_U02, K_U03, K_U04 K_K01, K_K02

		interdyscyplinarna analiza szczegółowych problemów etycznych z zakresu biologii i medycyny. W ramach tego bloku podjęte zostaną m.in. następujące zagadnienia: historia i paradygmaty medycyny (w zarysie); ultratechnologia/ultrastyk w medycynie w świetle rewolucji naukowo-technicznej; etyka badań naukowych; etyka kliniczna; bioetyka regulacyjna; nowoczesna diagnostyka i terapietyka (np. leczenie niepłodności; genetycznie modyfikowana żywność; nanomedycyna; medycyna nuklearna); paternalizm w medycynie; „oporny pacjent”; eksperymenty z udziałem zwierząt i człowieka.	
3.	Epistemologiczne problemy etyki	Cele kształcenia dla przedmiotu obejmują: Przedstawienie podstawowych pojęć i kontrowersji epistemologicznych leżących u podstaw rozważań etycznych. Wykształcenie umiejętności dostrzegania epistemologicznych przesłanek podstawowych teorii etycznych oraz epistemologicznych podstaw przekonań moralnych. Treści programowe przedmiotu obejmują następujące zagadnienia: Epistemologiczny status przekonań moralnych i percepcji moralnej. Przedstawienia i sądy moralne. Epistemiczne podstawy powinności moralnej i obowiązku moralnego. Problematyka formy logicznej, wartości logicznej sądów moralnych i korelatów semantycznych sądów moralnych. Rozumowania moralne i ich poprawność. Rozumowania praktyczne i rozumowania teoretyczne o praktyce. Epistemologiczny i metodologiczny charakter teorii etycznych. Naturalizm i antynaturalizm etyczny, fundamentalizm i antyfundamentalizm etyczny, empiryczne i aprioryczne teorie etyczne.	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05 K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05 K_K01, K_K02, K_K03
4.	Lektury etyczne	Czyniąc przedmiotem uważnej i niespiesznej monograficznej lektury jedno spośród przykładowo wymienionych dzieł etycznych takich jak: Etyka Nikomachejska Arystotelesa, Encheiridion Epikteta, Rozmyślania Marka Aureliusza, Tak i nie Abelarda, Etyka Spinozy, Całość i Nieskończoność Lévinasa, Etyka Moorea, lub dowolne inne, byle będące kamieniem milowym etyki, będziemy pytać Autora wybranego dzieła dla przykładu o: fundament etyczności, dobro, szczęście, cel, dzielność, powinność, wolność, odpowiedzialność etc. w przekonaniu, że współcześnie tylko otwartość na to, co przeszłe, może uczynić nas gotowymi, by radzić sobie z wyzwaniem współczesności, a przemyślenie na nowo odwiecznych pytań etycznych, może (wzorem Jonasa) uczynić uczestników Lektur etycznych zdolnymi do rozumienia i kształtowania współczesności i przyszłości.	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08 K_U02, K_U05 K_K03
5.	Logiki modalne	Cele kształcenia dla przedmiotu obejmują: Przedstawienie podstawowych pojęć i narzędzi formalnych niezbędnych do logicznej analizy modalności, scharakteryzowanie podstawowych typów modalności i odpowiadających im logik modalnych. Wykształcenie umiejętności stosowania narzędzi logicznych w obrębie metodologicznych podstaw etyki i argumentacji moralnej. Treści programowe przedmiotu obejmują następujące zagadnienia: Typy modalności i modalne logiki zdaniowe. Syntaktyczna i semantyczna charakterystyka logik modalnych. Semantyka światów możliwych: modele relacyjne i otoczeniowe. Wartości logiczne i treści logiczne sądów modalnych. Konteksty ekstensjonalne i intensjonalne. Logiczna analiza pojęć obowiązku i dozwolenia, powinności i dopuszczalności, dobra i zła. Modalne logiki zdaniowe z kwantyfikatorami wiążącymi zmienne zdaniowe. Sądy dotyczące działania, sprawstwa i wartości jako sądy modalne.	K_W01, K_W03 K_U01, K_U03

6.	Ontologiczne problemy etyki	Cele kształcenia dla przedmiotu obejmują: Przedstawienie podstawowych pojęć ontologicznych oraz wyodrębnienie ontologii regionalnej dla etyki. Wykształcenie umiejętności dostrzegania ontologicznych przesłanek podstawowych rozróżnień moralnych i ontologicznych założeń najważniejszych pytań etycznych. Treści programowe przedmiotu obejmują następujące zagadnienia: Ontologia ogólna i ontologie regionalne, ontologia formalna, materialna i egzystencjalna. Kategorie ontologiczne, dziedziny bytowe, substancje i przypadłości. Ontologia regionalna dla etyki. Ontologiczny status podmiotu działającego, działania, sprawstwa i rezultatu działania. Element kontrfaktyczny w opisie działania. Formalno-ontologiczny i ontyczny status dóbr i wartości. Swoistość dóbr i wartości etycznych. Obiektywność ontologiczna. Kwestia obiektywnego charakteru słuszności moralnej, obowiązku moralnego, odpowiedzialności moralnej i zasługi moralnej.	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05 K_U02, K_U03, K_U04, K_U05 K_K01, K_K02, K_K03
7.	Projekt badawczy	W zależności od przyjętego na zajęciach modelu treści mogą obejmować: Wnioski grantowe, ich rodzaje i specyfika; przygotowanie wniosku o projekt badawczy (strona formalna i merytoryczna); formularze grantów; rodzaje projektów i zarządzanie nimi; źródła i zasady finansowania projektów badawczych oraz polskie i unijne instytucje finansujące projekty badawcze; przygotowanie opisu projektu, realizacja projektu badawczego (cykl życia projektu, wpływy projektu i obszary zarządzania projektami); elementy akademickiego angielskiego na potrzeby formułowania wniosku grantowego, tworzenie kosztorysu; grant indywidualny; metody i techniki zarządzania projektem (podział pracy w ramach projektu, metody zarządzania pracą i zasobem ludzkim w ramach realizowanego projektu); zespół badawczy (tworzenie zespołu i zarządzanie zespołem); rola i obowiązki kierownika projektu (odpowiedzialność, zasady efektywnego zarządzania projektem, umiejętności, kompetencje i źródła wiedzy kierownika projektu); współpraca z otoczeniem wewnętrznym i zewnętrznym rozliczanie grantu; czynniki wpływające na sukces w realizacji projektu i najczęściej popełniane błędy. Zasady pisania artykułów, pisanie artykułów w języku polskim a w językach obcych, korekta (proofreading), wymogi wydawców, zasady wysyłania artykułu do czasopism, typy czasopism, lista czasopism punktowanych, przypisanie do dyscypliny, autorstwo indywidualne a współautorstwo. Oferta konferencyjna, konferencje krajowe a konferencje międzynarodowe, aplikacja na konferencję, przygotowanie wystąpienia konferencyjnego w języku polskim lub w języku angielskim, różne modele dyskusji konferencyjnych, publikacje pokonferencyjne; prezentacje i wspólne omawianie projektów badawczych.	K_W08 K_U01, K_U02, K_U04, K_U05 K_K01
8.	Proseminarium etyczne (1, 2, 3)	Proponowane tematy obejmują rozszerzenie, względnie uszczegółowienie, a także pogłębienie poszczególnych zagadnień związanych z dziedziną filozofii ze szczególnym uwzględnieniem obszaru etyki. Szczegółowa lista tematów zawarta jest w ofercie dla studentów, a uszczegółowienie treści programowych znajduje się w sylabusie przedmiotu.	K_W05 K_U04
9.	Przedmiot do wyboru: estetyka	Proponowane tematy obejmują rozszerzenie, względnie uszczegółowienie, a także pogłębienie poszczególnych zagadnień związanych z dziedziną estetyki, w szczególności jej	K_W03 K_U03 K_K01

		wymiaru aksjologicznego. Szczegółowa lista tematów zawarta jest w ofercie dla studentów, a uszczegółowienie treści programowych znajduje się w sylabusie przedmiotu.	
10	Przedmiot do wyboru: filozoficzno-etyczne problemy społeczeństwa	Proponowane tematy obejmują rozszerzenie, względnie uszczegółowienie, a także pogłębienie poszczególnych zagadnień związanych z dziedziną nauk i zjawisk społecznych w kontekście najważniejszych problemów etycznych z nimi powiązanych. Szczegółowa lista tematów zawarta jest w ofercie dla studentów, a uszczegółowienie treści programowych znajduje się w sylabusie przedmiotu.	K_W04 K_U03 K_K01, K_K03
11	Przedmiot do wyboru: filozoficzno-etyczne problemy techniki i przyrody	Proponowane tematy obejmują rozszerzenie, względnie uszczegółowienie, a także pogłębienie poszczególnych zagadnień związanych z dziedziną nauk techniczno-przyrodniczych, w kontekście dotyczących jej problemów etycznych. Szczegółowa lista tematów zawarta jest w ofercie dla studentów, a uszczegółowienie treści programowych znajduje się w sylabusie przedmiotu.	K_W03 K_U03, K_U05 K_K01, K_K03
12	Seminarium magisterskie	Zajęcia poświęcone są poszukiwaniom tematów prac magisterskich, nawiązaniu współpracy z promotorem, zbiorowi pozycji bibliograficznych, budowaniu struktury pracy. Przedstawiane zostają zainteresowania studentów, pojęcia i zjawiska, które mogłyby stać się kanwą formułowania tematu. Poszukiwane są związki pomiędzy nimi a tematami badawczymi rozwijanymi przez pracowników naukowych. W ramach zajęć prezentowane są tematy, wstępne struktury prac i poddane zostają dyskusji, czasami drobnym korektom. Omawiane są ogólne zasady kompozycji pracy, projektowania etapów pracy nad nią, pracy nad odnośnikami i przypisami wedle wzoru pewnego jednolitego wzoru. Studenci wielokrotnie ćwiczą zastosowanie tego wzoru. Przedstawiane są też problemy główne ich prac i spodziewane efekty badań.	K_W03, K_W04, K_W05, K_W08 K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05 K_K01, K_K02, K_K03
13	Współczesne dylematy etyczne	W ramach kursu studenci zapoznają się z najważniejszymi obszarami współczesnych dyskusji etycznych. Katalog siłą rzeczy nie może być zamknięty, jednak można wskazać takie obszary sporów etycznych, jak np. aborcja, eutanazja, kolonializm, wolność religijna, multikulturowość, wojna i pacyfizm, granice wolności, sprawiedliwość społeczna. Wykłady będą poświęcone systematycznej i syntetycznej prezentacji zagadnień, ćwiczenia natomiast poświęcone będą analizie struktur argumentacyjnych i hierarchii wartości do których odwołują się poszczególne stanowiska.	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W06, K_W07 K_U01, K_U02, K_U03, K_U05 K_K01, K_K02
14	Wybrane problemy socjologii I	Świat życia codziennego (śzc) w naukach społecznych: Śzc jako konieczny przedmiot badań socjologii w nurcie humanistycznym: a. koncepcja F. Znanieckiego; b. Śzc w kręgu zainteresowań interakcjonizmu symbolicznego; c. socjologia fenomenologiczna jako refleksja nad tworzeniem struktur sensu w śzc.; d. etnometodologia czyli socjologia badająca śzc jako najważniejszy swój przedmiot badań.; Konsekwencje zainteresowań śzc w naukach społecznych: a. nowe tematy (socjologia języka, badanie mechanizmów tworzenia znaczeń, życie codzienne jako przedmiot badań); b. poszerzenie pola przedmiotowego socjologii (tworzenie znaczeń, sensów, nowe rozumienie kultury); c. zmiana etyki prowadzenia badań (baczniejsze zwrócenie uwagi na etyczne aspekty badań jeśli chodzi zarówno o badacza jak i respondenta, <i>primum non nocere</i> , podmiotowe traktowanie respondenta); d. zmiana metodologii badań (zerwanie z metodami eksperymentalnymi, współczynnik humanistyczny jako powszechna świadomość socjologii, metoda	K_W01, K_W04, K_W07 K_U02, K_U03 K_K01, K_K02, K_K03

		autobiograficzna, wywiad pogłębiony i rozumiejący, metoda pamiętnikarska – polska specjalność w socjologii światowej); Sens zajmowania się śc w naukach społecznych: a. konieczność ustalenia założeń filozoficznych – jako powszechna świadomość badaczy; b. intelektualna atmosfera antypozytywistyczna min. zerwanie z pojęciem faktu społecznego i zerwanie z ideą obiektywności życia społecznego; c. nowe problemy teoretyczne (czy życie społeczne jest obiektywne, czy subiektywne, czy ani obiektywne, ani subiektywne? Czy rozumienie jest podstawową procedurą poznawczą w badaniach śc?, czy struktury społeczne w tradycyjnym tego pojęcia rozumieniu do śc jakkolwiek się mają?, czy jest konieczne nowe rozumienie struktur społecznych i nowe rozumienie mechanizmów ich tworzenia?)	
15	Wybrane problemy socjologii II	Dokumenty osobiste a świat przeżywany: Milieu a świat przeżywany – czy środowisko społeczne kształtuje sferę codziennych przeżyć? (niebezpieczeństwo przesocjologizowania); Problem : na ile świat przeżywany ma charakter intersubiektywny?; Wybrane techniki analizy dokumentów osobistych: a. mapy mentalne, concept maps; b. analiza pól semantycznych; c. sekwencyjna analiza materiału narracyjnego; Metodologiczny problem różnorodności źródeł i możliwości ich porównywania, przekładalność źródeł; Autoetnografia a świat przeżywany – czy to jest jeszcze socjologia?; Przekroczenie autoetnografii (jakie mamy możliwości dostępu?, wyjście pozytywne, czyli o doświadczeniu miejsca); Świat znaczeń i wartości w tekstach narracyjnych (pamiętniki, wspomnienia, dzienniki); Współczynnik F. Znanieckiego jako dyrektywa metodologiczna dla badań nad światem przeżywany; Co jest naszym celem – interpretacja znaczeń, czy rekonstrukcja systemu kultury?; Interakcyjny charakter listów – kwestia znaczeń wynegocjowanych.; Koncepcje metodologiczne socjologii rozumiejącej (N. Denzin, G. Rosenthal, I. Helling, D. i I. Bertaux); Między hermeneutyką a fenomenologią – socjologia fenomenologiczna A. Schutz, a socjologia rozumiejąca.; Etnometodologia w kręgu badań empirycznych życia codziennego (H. Garfinkel); Analiza konwersacyjna Harveya Sachsa, czy można być klasykiem socjologii w wieku 26 lat?	K_W01, K_W04, K_W07 K_U01, K_U02, K_U03 K_K02
Treści programowe dla zajęć przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, prowadzonych przez Instytut Filozofii			
16	Dydaktyka etyki I	I. Pedagogiczno-filozoficzne konteksty nauczania etyki na różnych poziomach edukacyjnych. 1. Status etyki jako przedmiotu objętego programem nauczania w szkole oraz analiza normatywnych założeń w edukacji szkolnej w ogóle (dyskursy pedagogiczne). Status etyki wśród innych przedmiotów nauczania. 2. Istota, założenia, cele i metody edukacji etycznej. Problematyczność celów edukacji etycznej. Etyka jako część filozofii a etyka jako przedmiot szkolny (wychowawcze możliwości i granice edukacji filozoficznej). II. Warsztat dydaktyczny nauczania etyki. 1. Podstawy programowe nauczania. 2. Metody tradycyjne i interaktywne w nauczaniu etyki. 3. Różne formy i metody pracy na lekcjach etyki: praca z tekstem filozoficznym, dyskusja etyczna, praca z różnymi tekstami kultury, zwłaszcza z filmem, gra filozoficzna, drama, pozawerbalne formy pracy. 4. Dostępna infrastruktura dydaktyczna: źródła i pomoce dydaktyczne (antologie	D.1.W1, D.1.W2, D.1.W3, D.1.W4, D.1.W5, D.1.W6, D.1.W7, D.1.W8, D.1.W9, D.1.W10, D.1.W11, D.1.W12, D.1.W13, D.1.W14, D.1.W15 D.1.U1, D.1.U2, D.1.U3, D.1.U4, D.1.U5, D.1.U6, D.1.U7, D.1.U8, D.1.U9, D.1.U10, D.1.U11. D.1.K1, D.1.K2, D.1.K3, D.1.K4, D.1.K5, D.1.K6, D.1.K7, D.1.K8, D.1.K9.

		tekstów, podręczniki, programy, przewodniki metodyczne, multimedia, zasoby sieciowe), przedsięwzięcia i organizacje promujące i rozwijające kształcenie etyczne.	
17	Dydaktyka etyki II	Samodzielne budowanie warsztatu dydaktycznego. 1. Tworzenie scenariuszy lekcji. 2. Projektowanie dyskusji etycznej. 3. Tworzenie fragmentów programów nauczania. 4. Projektowanie i realizacja prostych projektów etycznych.	D.1.W1, D.1.W2, D.1.W3, D.1.W4, D.1.W5, D.1.W6, D.1.W7, D.1.W8, D.1.W9, D.1.W10, D.1.W11, D.1.W12, D.1.W13, D.1.W14, D.1.W15. D.1.U1, D.1.U2, D.1.U3, D.1.U4, D.1.U5, D.1.U6, D.1.U7, D.1.U8, D.1.U9, D.1.U10, D.1.U11. D.1.K1, D.1.K2, D.1.K3, D.1.K4, D.1.K5, D.1.K6, D.1.K7, D.1.K8, D.1.K9,
18	Dydaktyka filozofii	Przygotowanie studenta do samodzielnego budowania warsztatu dydaktycznego (zapoznanie z podstawami programowymi nauczania, metodami tradycyjnymi i interaktywnymi w nauczaniu filozofii, różnymi formami i metodami pracy na lekcjach filozofii, źródłami i pomocami dydaktycznymi) oraz inicjowania przedsięwzięć o charakterze popularyzatorskim: I. Podstawy prawne różnorodnych form edukacji filozoficznej: a) podstawy programowe; b) regulaminy konkursów filozoficznych, w tym Olimpiady Filozoficznej; c) procedury przeprowadzania egzaminu maturalnego; d) wewnątrzszkolna dokumentacja związana z nauczaniem filozofii. II. Warsztat dydaktyczny nauczania etyki: a) różne formy edukacji filozoficznej i odpowiadające im metody; b) różne formy i metody pracy na lekcjach filozofii: praca z tekstem filozoficznym, dyskusja, praca z różnymi tekstami kultury, zwłaszcza z filmem, gra filozoficzna, drama, pozawerbalne formy pracy; c) rodzaje kompetencji filozoficznych; d) dostępna infrastruktura dydaktyczna: źródła i pomoce dydaktyczne (antologie tekstów, podręczniki, programy, przewodniki metodyczne, multimedia, zasoby sieciowe). III. Samodzielne budowanie warsztatu dydaktycznego: a) tworzenie scenariuszy lekcji; b) tworzenie ćwiczeń rozwijających wybrane kompetencje filozoficzne; c) tworzenie fragmentów programów nauczania.	E.1.W11, E.1.W12, E.1.W13, E.1.W14, E.1.W15, E.1.U1, E.1.U2, E.1.U3, E.1.U4, E.1.U5, E.1.U6, E.1.U7, E.1.U8, E.1.U9, E.1.U10, E.1.U11. E.1.K1, E.1.K2, E.1.K3, E.1.K4, E.1.K5, E.1.K6, E.1.K7, E.1.K8, E.1.K9.
19	Podstawy dydaktyki	W ramach zajęć student zostanie zapoznany z następującymi zagadnieniami: usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych; zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępowi w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego; współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów; zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę,	C.W1., C.W2., C.W3., C.W4., C.W5., C.W6. C.U1., C.U2., C.U3., C.U4., C.U5., C.U6., C.U8. C.K1., C.K2.

		<p>modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne; konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych; znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela; sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną.</p>	
20	Praktyka śródroczna (etyka)	<p>W trakcie praktyki następuje kształtowanie kompetencji dydaktycznych przez: 1) zapoznanie się ze specyfiką szkoły lub placówki, w której praktyka jest odbywana, w szczególności poznanie realizowanych przez nią zadań dydaktycznych, sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej dokumentacji; 2) obserwowanie: a) czynności podejmowanych przez opiekuna praktyk w toku prowadzonych przez niego lekcji (zajęć) oraz aktywności uczniów, b) toku metodycznego lekcji (zajęć), stosowanych przez nauczyciela metod i form pracy oraz wykorzystywanych pomocy dydaktycznych, c) interakcji dorosły (nauczyciel, wychowawca) – dziecko oraz interakcji między dziećmi lub młodzieżą w toku lekcji (zajęć), d) procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego w klasie, ich prawidłowości i zakłóceń, e) sposobów aktywizowania i dyscyplinowania uczniów oraz różnicowania poziomu aktywności poszczególnych uczniów, f) sposobu oceniania uczniów, g) sposobu zadawania i kontrolowania pracy domowej, h) dynamiki i klimatu społecznego klasy, ról pełnionych przez uczniów, zachowania i postaw uczniów, i) funkcjonowania i aktywności w czasie lekcji (zajęć) poszczególnych uczniów, z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych, j) działań podejmowanych przez opiekuna praktyk na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa i zachowania dyscypliny, k) organizacji przestrzeni w klasie, sposobu jej zagospodarowania (ustawienie mebli, wyposażenie, dekoracje); 3) współdziałanie z opiekunem praktyk w: a) planowaniu i przeprowadzaniu lekcji (zajęć), b) organizowaniu pracy w grupach, c) przygotowywaniu pomocy dydaktycznych, d) wykorzystywaniu środków multimedialnych i technologii informacyjnej w pracy dydaktycznej, e) kontrolowaniu i ocenianiu uczniów, f) podejmowaniu działań na rzecz uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych, g) organizowaniu przestrzeni klasy, h) podejmowaniu działań w zakresie projektowania i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej; 4) pełnienie roli nauczyciela, w szczególności: a) planowanie lekcji (zajęć), formułowanie celów, dobór metod i form pracy oraz środków dydaktycznych, b) dostosowywanie metod i form pracy do realizowanych treści, etapu edukacyjnego oraz dynamiki grupy uczniowskiej, c) organizację i prowadzenie lekcji (zajęć) w oparciu o samodzielnie opra-</p>	<p>D.2.W1., D.2.W2., D.2.W3. D.2.U1., D.2.U2., D.2.U3. D.2.K1.</p>

		<p>cowywane scenariusze, d) wykorzystywanie w toku lekcji (zajęć) środków multimedialnych i technologii informacyjnej, e) dostosowywanie sposobu komunikacji w toku lekcji (zajęć) do poziomu rozwoju uczniów, f) animowanie aktywności poznawczej i współdziałania uczniów, rozwijanie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy z wykorzystaniem technologii informacyjnej, g) organizację pracy uczniów w grupach zadaniowych, h) dostosowywanie podejmowanych działań do możliwości i ograniczeń uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, i) diagnozowanie poziomu wiedzy i umiejętności uczniów, j) podejmowanie indywidualnej pracy dydaktycznej z uczniami (w tym uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi), k) podejmowanie działań wychowawczych w toku pracy dydaktycznej, w miarę pojawiających się problemów, w sytuacjach: zagrożenia bezpieczeństwa, naruszania praw innych, nieprzestrzegania ustalonych zasad, l) podejmowanie współpracy z innymi nauczycielami, wychowawcą klasy, pedagogiem szkolnym, psychologiem szkolnym oraz specjalistami pracującymi z uczniami; 5) analizę i interpretację zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych, w tym prowadzenie dokumentacji praktyki.</p>	
21	Praktyka ciągła (etyka)	<p>W trakcie praktyki następuje kształtowanie kompetencji dydaktycznych przez: 1) zapoznanie się ze specyfiką szkoły lub placówki, w której praktyka jest odbywana, w szczególności poznanie realizowanych przez nią zadań dydaktycznych, sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej dokumentacji; 2) obserwowanie: a) czynności podejmowanych przez opiekuna praktyk w toku prowadzonych przez niego lekcji (zajęć) oraz aktywności uczniów, b) toku metodycznego lekcji (zajęć), stosowanych przez nauczyciela metod i form pracy oraz wykorzystywanych pomocy dydaktycznych, c) interakcji dorosły (nauczyciel, wychowawca) – dziecko oraz interakcji między dziećmi lub młodzieżą w toku lekcji (zajęć), d) procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego w klasie, ich prawidłowości i zakłóceń, e) sposobów aktywizowania i dyscyplinowania uczniów oraz różnicowania poziomu aktywności poszczególnych uczniów, f) sposobu oceniania uczniów, g) sposobu zadawania i kontrolowania pracy domowej, h) dynamiki i klimatu społecznego klasy, ról pełnionych przez uczniów, zachowania i postaw uczniów, i) funkcjonowania i aktywności w czasie lekcji (zajęć) poszczególnych uczniów, z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych, j) działań podejmowanych przez opiekuna praktyk na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa i zachowania dyscypliny, k) organizacji przestrzeni w klasie, sposobu jej zagospodarowania (ustawienie mebli, wyposażenie, dekoracje); 3) współdziałanie z opiekunem praktyk w: a) planowaniu i przeprowadzaniu lekcji (zajęć), b) organizowaniu pracy w grupach, c) przygotowywaniu pomocy dydaktycznych, d) wykorzystywaniu środków multimedialnych i technologii informacyjnej w pracy dydaktycznej, e) kontrolowaniu i ocenianiu uczniów, f) podejmowaniu działań na rzecz uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych, g) organizowaniu przestrzeni klasy, h) podejmowaniu działań w zakresie projektowania i udzielania pomocy psychologiczno-</p>	<p>D.2.W1., D.2.W2., D.2.W3. D.2.U1., D.2.U2., D.2.U3. D.2.K1</p>

		<p>pedagogicznej; 4) pełnienie roli nauczyciela, w szczególności: a) planowanie lekcji (zajęć), formułowanie celów, dobór metod i form pracy oraz środków dydaktycznych, b) dostosowywanie metod i form pracy do realizowanych treści, etapu edukacyjnego oraz dynamiki grupy uczniowskiej, c) organizację i prowadzenie lekcji (zajęć) w oparciu o samodzielnie opracowywane scenariusze, d) wykorzystywanie w toku lekcji (zajęć) środków multimedialnych i technologii informacyjnej, e) dostosowywanie sposobu komunikacji w toku lekcji (zajęć) do poziomu rozwoju uczniów, f) animowanie aktywności poznawczej i współdziałania uczniów, rozwijanie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy z wykorzystaniem technologii informacyjnej, g) organizację pracy uczniów w grupach zadaniowych, h) dostosowywanie podejmowanych działań do możliwości i ograniczeń uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, i) diagnozowanie poziomu wiedzy i umiejętności uczniów, j) podejmowanie indywidualnej pracy dydaktycznej z uczniami (w tym uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi), k) podejmowanie działań wychowawczych w toku pracy dydaktycznej, w miarę pojawiających się problemów, w sytuacjach: zagrożenia bezpieczeństwa, naruszania praw innych, nieprzestrzegania ustalonych zasad, l) podejmowanie współpracy z innymi nauczycielami, wychowawcą klasy, pedagogiem szkolnym, psychologiem szkolnym oraz specjalistami pracującymi z uczniami; 5) analizę i interpretację zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych, w tym prowadzenie dokumentacji praktyki.</p>	
22	Praktyka ciągła (filozofia)	<p>W trakcie praktyki następuje kształtowanie kompetencji dydaktycznych przez: 1) zapoznanie się ze specyfiką szkoły lub placówki, w której praktyka jest odbywana, w szczególności poznanie realizowanych przez nią zadań dydaktycznych, sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej dokumentacji; 2) obserwowanie: a) czynności podejmowanych przez opiekuna praktyk w toku prowadzonych przez niego lekcji (zajęć) oraz aktywności uczniów, b) toku metodycznego lekcji (zajęć), stosowanych przez nauczyciela metod i form pracy oraz wykorzystywanych pomocy dydaktycznych, c) interakcji dorosły (nauczyciel, wychowawca) – dziecko oraz interakcji między dziećmi lub młodzieżą w toku lekcji (zajęć), d) procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego w klasie, ich prawidłowości i zakłóceń, e) sposobów aktywizowania i dyscyplinowania uczniów oraz różnicowania poziomu aktywności poszczególnych uczniów, f) sposobu oceniania uczniów, g) sposobu zadawania i kontrolowania pracy domowej, h) dynamiki i klimatu społecznego klasy, ról pełnionych przez uczniów, zachowania i postaw uczniów, i) funkcjonowania i aktywności w czasie lekcji (zajęć) poszczególnych uczniów, z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych, j) działań podejmowanych przez opiekuna praktyk na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa i zachowania dyscypliny, k) organizacji przestrzeni w klasie, sposobu jej zagospodarowania (ustawienie mebli, wyposażenie, dekoracje); 3) współdziałanie z opiekunem praktyk w: a) planowaniu i przeprowadzaniu lekcji (zajęć), b) organizowaniu pracy w grupach, c) przygotowywaniu pomocy dydaktycznych, d) wykorzystywaniu środków multimedialnych i technologii informacyjnej w pracy dydaktycznej, e) kontrolowaniu i ocenianiu</p>	E.2.W1., E.2.W2., E.2.W3. E.2.U1., E.2.U2., E.2.U3. E.2.K1

	<p>uczniów, f) podejmowaniu działań na rzecz uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych, g) organizowaniu przestrzeni klasy, h) podejmowaniu działań w zakresie projektowania i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej; 4) pełnienie roli nauczyciela, w szczególności: a) planowanie lekcji (zajęć), formułowanie celów, dobór metod i form pracy oraz środków dydaktycznych, b) dostosowywanie metod i form pracy do realizowanych treści, etapu edukacyjnego oraz dynamiki grupy uczniowskiej, c) organizację i prowadzenie lekcji (zajęć) w oparciu o samodzielnie opracowywane scenariusze, d) wykorzystywanie w toku lekcji (zajęć) środków multimedialnych i technologii informacyjnej, e) dostosowywanie sposobu komunikacji w toku lekcji (zajęć) do poziomu rozwoju uczniów, f) animowanie aktywności poznawczej i współdziałania uczniów, rozwijanie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy z wykorzystaniem technologii informacyjnej, g) organizację pracy uczniów w grupach zadaniowych, h) dostosowywanie podejmowanych działań do możliwości i ograniczeń uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, i) diagnozowanie poziomu wiedzy i umiejętności uczniów, j) podejmowanie indywidualnej pracy dydaktycznej z uczniami (w tym uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi), k) podejmowanie działań wychowawczych w toku pracy dydaktycznej, w miarę pojawiających się problemów, w sytuacjach: zagrożenia bezpieczeństwa, naruszania praw innych, nieprzestrzegania ustalonych zasad, l) podejmowanie współpracy z innymi nauczycielami, wychowawcą klasy, pedagogiem szkolnym, psychologiem szkolnym oraz specjalistami pracującymi z uczniami; 5) analizę i interpretację zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych, w tym prowadzenie dokumentacji praktyki.</p>	
--	---	--

6 Plan studiów.

STUDIA STACJONARNE											
Rok studiów: I/Semestr: pierwszy											
Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Aksjologia	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Logiki modalne	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia

Współczesne dylematy etyczne	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Bioetyka	O	30	30					60	E/Zo	6	filozofia
Wybrane problemy socjologii I	O					20		20	Zo	3	socjologia
Ontologiczne problemy etyki	O					30		30	Zo	3	filozofia
Projekt badawczy	O					20		20	Zo	3	filozofia
BHP	O						4	4	Z	0	
Razem								310		33	

Rok studiów: I/Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Epistemologiczne problemy etyki	O					30		30	Zo	3	filozofia
Wybrane problemy socjologii II	O					20		20	Zo	2	socjologia
Projekt badawczy	O					20		20	Zo	3	filozofia
Lektury etyczne	F					20		20	Zo	2	filozofia
Przedmiot do wyboru (jeden wykład + jedno konwersatorium): estetyka	F	20						20	E	3	filozofia
	F					20		20	Zo	3	filozofia
	F	20						20	E	3	filozofia

Przedmiot do wyboru (jeden wykład + jedno konwersatorium): filozoficzno-etyczne problemy techniki i przyrody	F					20		20	Zo	3	filozofia
Przedmiot do wyboru (jeden wykład + jedno konwersatorium): filozoficzno-etyczne problemy społeczeństwa	F	20						20	E	3	filozofia
	F					20		20	Zo	3	filozofia
Proseminarium etyczne 1	F			20				20	Zo	3	filozofia
Proseminarium etyczne 2 (będzie kontynuowane na III semestrze)	F			20				20	Zo	3	filozofia
Razem								250		34	

Rok studiów: II/Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Przedmiot do wyboru: estetyka	F					20		20	Zo	3	filozofia
Przedmiot do wyboru: filozofia techniki i przyrody	F					20		20	Zo	3	filozofia
Przedmiot do wyboru: filozofia społeczna	F					20		20	Zo	3	filozofia
Seminarium magisterskie	F			30				30	Zo	9	filozofia
Proseminarium etyczne 3 (będzie kontynuowane na IV semestrze)	F			20				20	Zo	3	filozofia
Proseminarium etyczne 2 (kontynuacja)	F			20				20	Zo	3	filozofia
Lektury etyczne	F					20		20	Zo	2	filozofia
Język nowożytny**	O				60			60	E	4	językoznawstwo

Razem								210		30	
Rok studiów: II/Semestr: czwarty											
Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina(y) do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Seminarium magisterskie	F			30				30	Zo	16	filozofia
Proseminarium etyczne 3 (kontynuacja)	F			20				20	Zo	3	filozofia
Lektury etyczne	F					20		20	Zo	2	filozofia
	F					20		20	Zo	2	filozofia
Razem								90		23	

* Przedmiot: obowiązkowy – O / fakultatywny – F

** Język nowożytny można zrealizować w II lub III semestrze. Ocena i punkty ECTS wpisywana jest w III semestrze.

Dodatkowe informacje:

Obowiązkowe szkolenie BHP do zrealizowania na I semestrze w formie e-learningowej, rozliczenie zaliczenia w semestrze I (zasady odbywania zajęć uregulowane są w odrębnych przepisach).

W ramach lektoratów student zobowiązany jest do zdobycia 4 ECTS w czasie całych studiów (zasady odbywania zajęć uregulowane są odrębnymi przepisami).

Cudzoziemcy zobowiązani są do zaliczenia w pierwszym i drugim roku studiów drugiego stopnia lektoratu języka polskiego w wymiarze 120 godzin (cztery semestry zajęć – po 30 godzin w każdym semestrze) kończącego się egzaminem potwierdzającym biegłość językową na poziomie B2; za zdanie egzaminu potwierdzającego biegłość językową cudzoziemiec otrzymuje 8 punktów ECTS. Zasady realizacji obowiązku, w tym możliwości zwolnienia z obowiązku uczęszczania na lektorat, regulowane są odrębnymi przepisami.

Łączna liczba punktów ECTS w I semestrze: 33

Łączna liczba punktów ECTS w II semestrze: 34

Łączna liczba punktów ECTS w I roku: 67

Łączna liczba godzin zajęć w I semestrze: 314

Łączna liczba godzin zajęć w II semestrze: 250

Łączna liczba punktów ECTS w III semestrze: 30

Łączna liczba punktów ECTS w IV semestrze: 23
 Łączna liczba punktów ECTS w II roku: 53
 Łączna liczba godzin zajęć w III semestrze: 210
 Łączna liczba godzin zajęć w IV semestrze: 90

STUDIA NIESTACJONARNE											
Rok studiów: I/Semestr: pierwszy											
Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której od- nosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Aksjologia	O	15	15					30	E/Zo	6	filozofia
Logiki modalne	O	15	15					30	E/Zo	6	filozofia
Współczesne dylematy etyczne	O	15	15					30	E/Zo	6	filozofia
Bioetyka	O	15	15					30	E/Zo	6	filozofia
Wybrane problemy socjologii I	O					16		16	Zo	3	socjologia
Ontologiczne problemy etyki	O					15		15	Zo	3	filozofia
Projekt badawczy	O					10		10	Zo	3	filozofia
BHP	O						4	4	Z	0	
Razem								165		33	
Rok studiów: I/Semestr: drugi											

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Epistemologiczne problemy etyki	O					15		15	Zo	3	filozofia
Wybrane problemy socjologii II	O					12		12	Zo	2	socjologia
Projekt badawczy	O					10		10	Zo	3	filozofia
Lektury etyczne	F					10		10	Zo	2	filozofia
Przedmiot do wyboru (jeden wykład + jedno konwersatorium): estetyka	F	12						12	E	3	filozofia
	F					12		12	Zo	3	filozofia
Przedmiot do wyboru (jeden wykład + jedno konwersatorium): filozoficzno-etyczne problemy techniki i przyrody	F	12						12	E	3	filozofia
	F					12		12	Zo	3	filozofia
Przedmiot do wyboru (jeden wykład + jedno konwersatorium): filozoficzno-etyczne problemy społeczeństwa	F	12						12	E	3	filozofia
	F					12		12	Zo	3	filozofia
Proseminarium etyczne 1	F			12				12	Zo	3	filozofia
Proseminarium etyczne 2 (będzie kontynuowane na III semestrze)	F			12				12	Zo	3	filozofia
Język nowożytny	O				20			20	Zo	0	językoznawstwo
Razem								163		34	

Rok studiów: II/Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Przedmiot do wyboru: estetyka	F					12		12	Zo	3	filozofia
Przedmiot do wyboru: filozofia techniki i przyrody	F					12		12	Zo	3	filozofia
Przedmiot do wyboru: filozofia społeczna	F					12		12	Zo	3	filozofia
Seminarium magisterskie	F			15				15	Zo	9	filozofia
Proseminarium etyczne 3 (będzie kontynuowane na IV semestrze)	F			12				12	Zo	3	filozofia
Proseminarium etyczne 2 (kontynuacja)	F			12				12	Zo	3	filozofia
Lektury etyczne	F					10		10	Zo	2	filozofia
Język nowożytny	O				20			20	E	4	językoznawstwo
Razem								105		30	

Rok studiów: II/Semestr: czwarty

Nazwa przedmiotu/moduły zajęć	O/ F*	Forma zajęć						Liczba godzin zajęć	Sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
		W	Ć	S	L	K	Inne				
Seminarium magisterskie	F			15				15	Zo	16	filozofia
Proseminarium etyczne 3 (kontynuacja)	F			12				12	Zo	3	filozofia
Lektury etyczne	F					10		10	Zo	2	filozofia

	F					10		10	Zo	2	filozofia
Razem								47		23	

* Przedmiot: obowiązkowy – O / fakultatywny – F

Dodatkowe informacje:

Obowiązkowe szkolenie BHP do zrealizowania na I semestrze w formie e-learningowej, rozliczenie zaliczenia w semestrze I (zasady odbywania zajęć uregulowane są w odrębnych przepisach).

W ramach lektoratów student zobowiązany jest do zdobycia 4 ECTS w czasie całych studiów (zasady odbywania zajęć uregulowane są odrębnymi przepisami).

Cudzoziemcy zobowiązani są do zaliczenia w pierwszym i drugim roku studiów drugiego stopnia lektoratu języka polskiego w wymiarze 120 godzin (cztery semestry zajęć – po 30 godzin w każdym semestrze) kończącego się egzaminem potwierdzającym biegłość językową na poziomie B2; za zdanie egzaminu potwierdzającego biegłość językową cudzoziemiec otrzymuje 8 punktów ECTS. Zasady realizacji obowiązku, w tym możliwości zwolnienia z obowiązku uczęszczania na lektorat, regulowane są odrębnymi przepisami.

Łączna liczba punktów ECTS w I semestrze: 33

Łączna liczba punktów ECTS w II semestrze: 34

Łączna liczba punktów ECTS w I roku: 67

Łączna liczba godzin zajęć w I semestrze: 165

Łączna liczba godzin zajęć w II semestrze: 163

Łączna liczba punktów ECTS w III semestrze: 30

Łączna liczba punktów ECTS w IV semestrze: 23

Łączna liczba punktów ECTS w II roku: 53

Łączna liczba godzin zajęć w III semestrze: 105

Łączna liczba godzin zajęć w IV semestrze: 47

Student po I stopniu studiów może kontynuować tok studiów uzupełniony o moduł przygotowujący do zawodu nauczyciela etyki oraz filozofii. Kwalifikacje do wykonywania zawodu nauczyciela otrzymuje się tylko po ukończeniu I oraz II stopnia studiów (na II stopniu moduł przygotowujący do zawodu nauczyciela stanowi kontynuację modułu z I stopnia).

Kształcenie modułowe: przygotowanie do zawodu nauczyciela w zakresie przygotowania dydaktycznego II stopień etyka/filozofia (wymiar godzin identyczny dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych)

Nazwa przedmioty	semestr	O/F	forma zajęć						liczba godzin	sposób weryfikacji	Punkty ECTS	Dyscyplina(y) do której odnosi się przedmiot
			W	Ć	S	L	K	Pr				

Podstawy dydaktyki	I	F	15	30					45	E	3	pedagogika
Dydaktyka etyki I	I	F	15	30					45	E/Zo	3	filozofia
Dydaktyka etyki II	II	F	15	30					45	E/Zo	3	filozofia
Praktyka dydaktyczna etyki w szkole śródroczna	II	F					30	30		Zo	2	filozofia
Praktyka dydaktyczna etyki w szkole ciągła	III	F					30	30		Zo	2	filozofia
Razem etyka			45	90				60	195* (150)		13* (10)	
Dydaktyka filozofii	II	F	30	30					60	E	4	filozofia
Praktyka dydaktyczna filozofii w szkole ciągła	III lub IV	F					60	60		Zo	4	filozofia
Razem filozofia			30	30				60	120		8	
Razem etyka i filozofia			75	120				120	315* (270)		21* (18)	

* - wraz z podstawami dydaktyki

OBJAŚNIENIA

Formy realizacji zajęć:

W - wykład

Ć - ćwiczenia

S - seminarium

L - laboratorium

K - konwersatorium

Proj. - projekt

Ćw. - ćwiczenia terenowe

Ćw.l. - ćwiczenia laboratoryjne

Inne: np. Wr - warsztaty, L - lektoraty, Pr - praktyki,

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się:

E - egzamin

EP - egzamin pisemny

T - test

Es. - esej

Proj. - projekt

Pr. - praca roczna

Z - zaliczenie

Zo - zaliczenie z oceną

Inne: np. UP - ustna prezentacja, R - raport